

**FAȚA ASCUNSĂ
A
PROSTITUȚIEI LEGALIZATE**

**GRUPUL DE INIȚIATIVĂ PENTRU APĂRAREA FAMILIEI
București - 2002**

*Acest material a fost realizat de **Grupul de Inițiativă pentru Apărarea Familiei**, grup alcătuit din profesori universitari, medici, avocați, teologi, studenți, membri ai Comisiei de Bioetică a Patriarhiei Române, ai Centrului de Studii Teologice Aplicate, ai ASCOR și ai Ligii Studenților din Universitatea București ca răspuns la proiectul de lege privind legalizarea prostituției în România.*

*Mulțumim sectorului „**Biserica și Societatea**” al Patriarhiei Române și tipografiei **Elisavaros** (tel. și fax 2209406, 2238460), cu sprijinul cărora a fost posibilă tipărirea acestei broșuri.*

CUPRINS

APEL CĂTRE OAMENII POLITICI ROMÂNI	5
CONSECINȚE ALE LEGALIZĂRII BORDELURILOR SAU FAȚA ASCUNSĂ A PROSTITUȚIEI LEGALIZATE.....	7
LEGALIZAREA BORDELURILOR VA CONDUCE LA PROLIFERAREA BOLILOR CU TRANSMITERE SEXUALĂ ȘI NU LA REDUCEREA LOR	7
SIGURANȚA MEDICALIZĂRII SAU MINCIUNA NECONTAMINĂRII	8
STATUL CARE LEGALIZEAZĂ PROSTITUȚIA – FACTOR PRINCIPAL ÎN TRANSMITEREA BOLII SIDA	13
ARGUMENTE MEDICALE ÎMPOTRIVA LEGIFERĂRII PROSTITUȚIEI	14
“PROSTITUȚIA - FACTOR MAJOR ÎN EPIDEMIOLOGIA HIV ȘI ALTOR BTS (BOLI CU TRANSMITERE SEXUALĂ)”	15
“PROSTITUȚIA ȘI CONTACTUL PRIN PROSTITUȚIE -FACTOR MAJOR ÎN EPIDEMIOLOGIA HIV ȘI ALTOR BTS (BOLI CU TRANSMITERE SEXUALĂ)” (21)	16
IMPACTUL LEGALIZĂRII BORDELURILOR ASUPRA COMUNITĂȚILOR	22
LEGALIZAREA BORDELURILOR NU ELIMINĂ PROSTITUȚIA ILEGALĂ, CI DUCE LA DEZVOLTAREA EI	27
LEGALIZAREA PROSTITUȚIEI – FALSUL MOD DE A REZOLVA PROBLEMA PROSTITUȚIEI	27

LEGALIZAREA BORDELURILOR NU ELIMINĂ VIOLENȚA, CI DOAR LEGITIMEAZĂ ABUZURILE LA CARE SUNT SUPUSE FEMEILE	29
TRAFICUL DE FEMEI ȘI SEX-TURISMUL SAU O THAILANDA PENTRU EUROPA	33
FEMEIA ȘI PROSTITUȚIA	36
ALEGEREA MESERIEI DE PROSTITUATĂ	36
IEȘIREA DIN PROSTITUȚIE	39
PROXENEȚII ȘI CLIEȚII PROSTITUATELOR	42
LEGALIZAREA PROSTITUȚIEI SAU SCLAVAGISMUL ÎN EPOCA MODERNĂ ..	44
CLIEȚII BORDELURILOR AJUNG SĂ TRATEZE FEMEILE ÎN GENERAL CA PE NIȘTE PROSTITUATE	45
IMPOZITUL PE PROSTITUȚIE ȘI COSTURILE SOCIALE ALE ACESTEIA	47
CINE VA PIERDE PRIN LEGALIZAREA PROSTITUȚIEI ÎN ROMÂNIA?.....	48
ATENTAT ÎMPOTRIVA FAMILIEI.....	49
POATE FI DE ACORD BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ CU LEGALIZAREA PROSTITUȚIEI?.....	54
SOCIOLOGIA PROSTITUȚIEI.....	58

APEL CĂTRE OAMENII POLITICI ROMÂNI

Prostituția constituie în întreaga lume un factor de imoralitate care conduce la degradarea ființei umane, la eșecul civilizației.

Întreaga propagandă mediatică realizată în favoarea legalizării prostituției se sprijină pe argumente false. Motivele invocate ascund de fapt importante interese de ordin financiar sau de altă natură (trafic de influență, corupție, etc.) ale structurilor de tip mafiot.

Legiferarea instituției bordelului constituie una dintre cele mai perfide și eficiente strategii pentru a submina existența unui stat, a intereselor sale fundamentale pe care v-ați angajat în fața cetățenilor să le apărați.

Votarea unei asemenea legi nu poate fi văzută decât ca mărturie a degradării morale sau ca un act de înaltă iresponsabilitate politică, de corupție sau de trădare a intereselor unei națiuni.

Din cercetările realizate în statele lumii în care prostituția a fost legalizată rezultă următoarele realități zguduitoare:

1. Legalizarea bordelurilor va conduce la proliferarea bolilor cu transmitere sexuală (în special SIDA) și nu la reducerea lor. O publicitate mincinoasă se face bordelului legalizat și prin promovarea de către stat a ideii că astfel se elimină riscul contaminării cu boli sexuale, în special SIDA. O eroare ucigașă, căci prostituatele nu pot fi depistate medical ca bolnave în timpul perioadei de incubație a virusului, perioada în care ea poate transmite virusul HIV.

2. Bordelul constituie în întreaga lume un adevărat focar de infecție pentru organismul social. În zona amplasării sale, **infracționalitatea crește până la 1000%.**

3. Legalizarea prostituției reprezintă cea mai persuasivă și perspicace propagandă, care se poate face acestui fenomen, deoarece astfel prostituția este adusă în sfera normalității, prin recunoașterea de către stat a profesiei de prostituată.

4. Legalizarea prostituției nu numai că nu limitează prostituția ilegală, ci duce la dezvoltarea fenomenului, oferindu-i acoperire legală. Bordelurile vor deveni, așa cum s-a întâmplat deja în țările occidentale, principalele locuri pentru traficul de droguri, pentru

spălarea banilor, pentru traficul cu femei – o uriașă afacere coordonată de lumea interlopă în corelație cu politicienii corupți.

5. Legalizarea bordelurilor nu elimină violența, ci doar legitimează abuzul la care sunt supuse femeile.

6. Traficul de femei nu va fi stopat, ci cu siguranță mărit. Prin faptul că România este una dintre cele mai sărace țări din Europa, existând așadar un număr crescut de fete care pot ajunge să-și vândă trupul pe sume de nimic, se va dezvolta în România un important turism sexual, țara noastră devenind astfel o Thailandă a Europei.

7. Prostițuția nu este o meserie care să poată asigura o viață normală unei femei. Pentru femeile implicate în prostițuție, în general fete sărace, fără educație și fără prea multe mijloace de existență, bordelul reprezintă o groapă comună.

8. Experimentele sexuale la care sunt supuse fetele care se prostituează le afectează iremediabil sănătatea psihică și somatică, le desocializează și, prin stigmatul societății, le fac incapabile de a intra într-o viață normală, o viață de familie pe care și-o dorește orice om.

9. Prin legiferarea prostițuției ca profesiune se generează ideea că femeia reprezintă un instrument de satisfacere a plăcerii bărbatului. Se contribuie la crearea unei mentalități masculine dominate de ideea de posesiune, de valorizare a raporturilor cu femeia numai prin prisma sexului.

10. Legalizarea prostițuției nu vine în sprijinul familiei, ci, dimpotrivă, este cel mai grav atentat la adresa unității acesteia, fapt confirmat de situația din țările occidentale în care rata divorțurilor a ajuns la 70 %. Însăși instituția bordelului se află în conflict de interese sau în opoziție cu familia.

Prin această campanie de publicitate, făcută de anumiți oameni politici și de organele mediatice, ponderea bărbaților din societate care apelează la serviciile prostițuției va crește, cu toate riscurile pe care le presupune acest lucru. Statul român este pe punctul de a recunoaște o „profesiune” care conduce la destrămarea familiei, la contaminarea populației cu o boală mortală (SIDA), precum și la omorârea celor contaminați.

CONSECINȚE ALE LEGALIZĂRII BORDELURILOR SAU FAȚA ASCUNSĂ A PROSTIȚUȚIEI LEGALIZATE

Pentru legalizarea unui fenomen care prin natura sa este ilicit, cum este cazul prostițuției, există în general o strategie tipică, pusă în aplicare de către cei care sunt interesați să o facă. Această strategie are la bază dezinformarea populației și a factorilor responsabili în legalizarea fenomenului, crearea unei presiuni mediatice favorabile legalizării fenomenului și, desigur, coruperea sau șantajarea unor persoane - cheie din diferite comisii, prin care proiectul de lege trebuie să treacă.

Cei care susțin legalizarea prostițuției în România afirmă că, în acest mod, se va putea controla acest fenomen, trecându-l din ilicit în legalitate, că se va oferi prostituatelor siguranța desfășurării activității protejate de abuzurile peștilor și clienților și, de asemenea, se va stopa procesul transmiterii bolilor sexuale (SIDA etc.).

Vom arăta în cele ce urmează că motivele invocate de cei care susțin legalizarea prostițuției în societatea românească sunt complet nefondate, ele nefiind sprijinite de o cercetare realistă a fenomenului, ci doar de o persuasivă campanie de dezinformare.

Legalizarea bordelurilor va conduce la proliferarea bolilor cu transmitere sexuală și nu la reducerea lor

Iepurele scos din joben al legalizării prostițuției este sănătatea. Artizanii acestui cinic număr vor să dea iluzia că legalizarea prostițuției va aduce îmbunătățirea condițiilor de sănătate. Nimic mai fals: nimeni nu îl va putea opri pe un client infectat cu o boală cu transmitere sexuală (BTS) să vină la bordel. El poate să aibă sifilis, gonoreea ori chiar SIDA. Nimeni nu îl va întreba despre acestea. Plătește și o femeie devine a lui. Rațiunea ei de a fi este acum satisfacerea poftelor clientului. Nu contează cât de josnice sunt acestea,

nu contează că este vorba despre perversiuni inimaginabile. Nu îi va putea spune acestuia că prezervativul, care este SINGURUL mijloc de prevenire a transmiterii BTS-urilor, are o siguranță de 85-95%, **dacă este folosit corect și că în urma contactului ei (protejat) cu zece clienți bolnavi are toate șansele să se îmbolnăvească.** Că un prezervativ rupt echivalează cu lipsa lui, că în general clientul trebuie să fie foarte atent. Acum clientul ei este stăpânul ei. Ea nu are dreptul să spună acestea, pe el nu asta îl interesează.

Siguranța medicalizării sau minciuna necontaminării

Medicalizarea femeilor nu exclude în nici un fel posibilitatea acestora de a se îmbolnăvi atâta timp cât clienții nu sunt și, în mod practic, nu pot fi supuși controlului medical. De altfel, studiile arată că indiferent dacă sunt sau nu într-un bordel legalizat, riscurile îmbolnăvirii pentru femeile care se prostituează sunt aceleași.

Departamentul de Epidemiologie, Biostatistică și Medicină al Universității din Washington a demonstrat într-o cercetare din anul 2000 că mai mult de 50% din prostituate aflate în studiu s-au pozitivat HIV în primele 6 luni de la "înrolare" și 73% în primele 12 luni. Acest studiu demonstrează o dată în plus, rolul nefast al caselor de prostituție și faptul că ele reprezintă adevărate focare de infecție pentru bolile cu transmitere sexuală. (13)

În timp ce în America de Nord și Europa majoritatea bolnavilor atinși de SIDA sunt homosexuali, în Africa 80% din bolnavi sunt heterosexuali având ca factori de risc principali raporturi sexuale cu prostituate și antecedente de BTS (boli cu transmitere sexuală). (22)

Un studiu efectuat în Nairobi arată 66% HIV prevalență la prostituatele sărace și 31% HIV prevalență la prostituatele "de lux".

Într-un studiu prospectiv făcut în Africa, în 30 de luni de monitorizare, incidența cumulativă a HIV- seroconversiei a fost de 67%. (23)

Prevalența HIV-1 este foarte mare când prostituția se asociază cu abuzul de droguri. astfel într-un studiu făcut în Italia, 10 din 14 prostituate toxicomane și din altul făcut în Elveția, 14 din 18 erau pozitive.

În sudul Floridei 41% din prostituatele analizate erau HIV pozitive. (23)

În New York și New Jersey mai multe studii făcute pe diferite categorii de prostituate arătau următoarele procente:

- 31% HIV- pozitive la neutilizatoarele de droguri intravenoase;
- 58% HIV - pozitive la utilizatoarele de droguri intravenoase;
- 84% HIV - pozitive la utilizatoarele de droguri alte decât intravenoase.

Într-un studiu multicentric făcut în SUA s-au găsit valori de până la 57% prostituate HIV pozitive.

Pe de altă parte, și **pentru bărbații care sunt clienți ai bordelurilor legalizate riscurile îmbolnăvirii sunt foarte mari.** Departamentul de Microbiologie și Boli Infecțioase al "Women's and Children's Health Network" din Victoria - Australia, și-au propus să cerceteze riscul la care sunt supuși clienții caselor de prostituție. Pentru aceasta a analizat 291 bărbați - clienți într-o perioadă de 7 zile prin extragerea acidului nucleic din lichidul seminal (preluat din prezervative). S-a testat "polymerase chain reaction" pentru prezența Chlamydiei trachomatis și s-a găsit în 6% din cazuri, Neisseria gonorrhoeae 16% din cazuri, Trichomonas vaginalis 1% din cazuri, HSV (herpes simplex virus) 8% din cazuri, HIV 1% din cazuri. În orice caz 26% din cazuri erau pozitive pentru una sau mai multe infecții și în 5% din cazuri s-au găsit mai mult de 1 (un) agent patogen. (25). Se arată astfel că chiar dacă bordelul funcționează normal, chiar dacă bărbatul folosește prezervativul, riscurile contaminării sunt suficient de mari. Vom prezenta în continuare câteva din cauzele pentru care medicalizarea prostituatelor nu constituie o garanție a necontaminării cu B.T.S. (boli cu transmitere sexuală):

- multe din bolile cu transmitere sexuală nu se pot identifica încă din momentul apariției lor, astfel în cazul bolii SIDA se cunoaște că anticorpul pe care-i pune în evidență controlul medical (pozitivare serologică) apar la 6 - 8 săptămâni după infecție, adică după ce persoana infectată începe să-și contamineze clienții. Pe tot parcursul perioadei de incubație, din sângele pacientului și din țesuturile sale pot fi izolate virusurile H.I.V. sau componente specifice din structura lor (18). Pentru sifilis pozitivarea serologică este de 40 zile de la contaminare, timp în care virusul poate fi

transmis bărbaților cu care prostituata întreține relații sexuale înainte să-i fie depistată boala (18). Același lucru se poate spune despre majoritatea bolilor cu transmitere sexuală cunoscute (aproximativ 15), adică bolnavul poate contamina pe cei cu care se află în contact, fără ca boala să fie detectabilă prin analizele medicale, pe toată perioada de incubație a virusului respectiv.

- între două controale medicale, prostituata se poate contamina și transmite boala unuia sau mai multor clienți, deoarece controalele medicale nu se pot realiza după fiecare act sexual și nici măcar zilnic, în timp ce o prostituată poate avea relații sexuale cu câteva zeci de bărbați în fiecare zi. Astfel, probabilitatea de a se îmbolnăvi și de a transmite boala mai departe în intervalul dintre cele două controale este foarte mare.

Igienizarea defectuoasă poate conduce la transmiterea unei boli chiar și în situația în care femeia însăși nu suferă de boala respectivă. Cine poate garanta că o femeie epuizată fizic și sufletește de multe ori grav violentată în urma unei relații cu clientul precedent, va mai avea dispoziția sau chiar puterea să se igienizeze corespunzător pentru a preîntâmpina transmiterea unei boli următorului client.

- **medicalizarea este, de asemenea foarte relativă, căci datorită riscurilor mari de îmbolnăvire a femeilor care se prostituează, pentru un patron de bordel ar fi nerentabilă îndepărtarea femeii bolnave care îi poate aduce un profit foarte mare.** De aceea, ca peste tot în lume, cei care fac controalele medicale vor trebui să mai închidă ochii ajutați de banii patronilor. **Este mai rentabil să cumperi un doctor, decât să pierzi o uriașă sursă de câștig.** Pentru posibilele reclamații ale clienților un patron nu-și face prea multe griji. Câți bărbați contaminați cu o boală cu transmisie sexuală ar putea face un proces public pentru că a fost contaminat de o prostituată într-un bordel, aceasta mai cu seamă în situația în care bărbatul în cauză ar avea o familie sau o poziție socială semnificativă? Chiar și în situația unor reclamații, banii patronului care, în general, este implicat și în alte afaceri murdare (diverse infracțiuni, droguri, trafic cu femei, trafic de influență) vor fi suficienți pentru a mușamaliza într-un fel sau altul afacerea. Pe de altă parte, o astfel de prostituată care trebuie, în cele din urmă, să părăsească bordelul legal constituit în urma unui scandal sau pentru că este prea bolnavă, nu va primi concediu de boală, ci va fi trecută în

rețeaua ilegală a prostituției, care se găsește aproape întotdeauna în spatele celei legale. Singura diferență va fi tariful.

Legalizarea bordelurilor va determina o răspândire a B.T.S. cu mult mai mare în societatea românească, chiar dacă în cadrul prostituției legalizate factorii de risc în contaminarea bolilor cu transmisiune sexuală (B.T.S.) sunt puțin mai mici decât în cadrul prostituției ilegale.

Mult mai muți bărbați tineri, adolescenți sau vârstnici, familisti vor ceda tentațiilor de a merge la bordel. Bordelurile aflate sub acoperire legală vor oferi imaginea unei mai mari securități a clientului atât din punct de vedere al siguranței personale, cât și al necontaminării (siguranța medicalizării). Oameni care în condițiile ilegalității nu ar fi avut curajul, siguranța sau chiar îndrăzneala să o facă. Nu mai vorbim de tânăra generație pentru care o atât de ispititoare ofertă a societății va deveni o soluție pentru diferite situații de crize existențiale. **Crescând semnificativ ponderea clienților, adică a bărbaților din societate care apelează la serviciile prostituției, crescând de asemenea numărul relațiilor sexuale ale aceluiași bărbat cu femei: din diferite bordeli, factorii de risc pentru îmbolnăvirea corpului social vor crește de câteva ori, în raport cu situația actuală.** În noua situație este mult mai probabil ca B.T.S.-ul să ajungă în familii aduse femeilor de către soții lor, familii care astăzi nu cunosc o asemenea plagă. Consecințele directe, femeile riscă să devină infertile, iar stabilitatea unei astfel de familii să fie mai mult amenințată (în țările unde prostituția este legalizată, rata divorțiabilității este de până la 70%, aflându-se în creștere).

Vom prezenta, în continuare, un fragment din studiul: „EFECTELE PROSTITUȚIEI ASUPRA SĂNĂTĂȚII” realizat de Janice G.Raymond, director executiv al „Coaliției împotriva traficului cu femei”.

Infecțiile cu HIV/SIDA, Chlamydia, Gonorrhoea, virusul herpetic, virusurile din genul Papilloma și sifilis sunt alarmant de frecvente la femeile care se prostituează. Peste 75% dintre femeile care au participat la studiul de la Minneapolis au contractat boli cu transmitere sexuală (BTS). Problemele ginecologice în general, iar în particular durerile pelviene cronice și bolile inflamatorii pelviene (BIP) afectează prostituatele; 31% dintre cele intervievate au experimentat cel puțin un episod de BIP, ce se numără printre cele mai

severe boli, alături de infecțiile BTS. Repetarea episoadelor de BTS poate crește riscul cancerului cervical.

În țările în curs de dezvoltare (este vorba de țările în care gradul de sărăcie a populației fiind foarte ridicat, piața cu femei sortite prostituției este foarte mare), s-a estimat că 70% din infertilitatea feminină e cauzată de BTS ce pot fi retransmise soțiilor sau partenerelor. Infertilitatea este larg răspândită prin intermediul bărbaților care migrează în zonele urbane, au relații sexuale de tip comercial și aduc acasă infecțiile cu BTS. Prostituatele au fost învinuite pentru epidemia de BTS, dar, de fapt, studiile confirmă că bărbații care au relații sexuale comerciale sunt cei care transmit boala de la o prostituată la alta și apoi la soțiile și la prietenele lor. Ca într-un cerc vicios, infertilitatea duce la divorț și în anumite cazuri, fosta soție, care era fidelă, recurge la prostituție pentru a supraviețui. Grupurile Anti-SIDA au pus accentul pe „actul sexual protejat”, promovând folosirea prezervativelor. Atât în contextul țărilor în curs de dezvoltare, cât și în cazul celor industrializate, campaniile actuale pentru controlul răspândirii HIV/SIDA prin promovarea actului sexual protejat, eșuează în nedreptățile care au loc între femeile care sunt cumpărate pentru sex și bărbații care plătesc pentru aceasta (dacă clientul nu respectă folosirea prezervativului, femeia nu poate să i se opună, ea fiind cumpărată și ca atare posedată pe o perioadă de timp determinată). Dacă programele anti-SIDA sunt serioase privind eradicarea SIDA, atunci trebuie să lupte împotriva industriei sexului.

Femeile care se prostituează sunt ținta atacurilor, în loc să se problematizeze răul pe care îl provoacă industria sexului în viața societății.

Nici o acțiune nu va stabiliza mai mult industria sexului decât legitimizarea prostituției printr-un sistem de asistență medicală. Din perspectivă medicală este de neconceput faptul că medicalizarea femeilor va reduce infecția și daunele fără o medicalizare concomitentă a bărbaților. Această medicalizare a femeilor, care se vrea a fi o protecție a bărbaților consumatori, nu reușește să protejeze nici bărbații, nici femeile.

Ca și în cazul altor forme de violență împotriva femeii, eliminarea problemelor de sănătate generate de prostituție este determinată de tratarea cauzelor acestor efecte. Pentru a trata consecințele

prostituției asupra sănătății, comunitatea internațională pentru drepturile omului trebuie să înțeleagă faptul că prostituția dăunează femeilor și că adițional nevoilor de asistență medicală, femeia trebuie întreținută cu mijloace economice, sociale și psihologice pentru a părăsi prostituția. Atât timp cât prostituția e acceptată ca violență împotriva femeii și ca violare a drepturilor omului, consecințele asupra sănătății nu vor fi îndepărtate adecvat. (6)

CONCLUZII:

Studiul de mai sus pune în evidență faptul că eradicarea B.T.S. nu se poate face decât luptând împotriva industriei sexului, nu legalizându-l. Se arată cu claritate că așa-zisa medicalizare a femeilor care se prostituează în bordelurile legalizate nu garantează în nici un fel protecția împotriva contaminării cu B.T.S. Că medicalizarea va rezolva problema B.T.S. ajunge să fie doar o lozincă a campaniei de dezinformare condusă de patronii din lumea afacerilor cu sex, necesare pentru ca populația să accepte legalizarea bordelurilor.

STATUL CARE LEGALIZEAZĂ PROSTITUȚIA – FACTOR PRINCIPAL ÎN TRANSMITEREA BOLII SIDA

Motivul principal în legalizarea prostituției, vânturat adesea prin mass-media românească chiar și de către factori de răspundere din domeniul sănătății, este siguranța medicalizării prostituatelor.

Se afirmă că prin controale medicale regulate se poate elimina riscul contaminării cu boli sexuale, în special SIDA. Aceasta este o uriașă minciună, care va avea drept consecință înmulțirea clienților bordelurilor legalizate, ca unele ce sunt sigure în privința necontaminării.

Se minte cu bună știință, deoarece chiar și în condițiile ideale a unor controale medicale temeinice (prin periodicitate și precizia diagnosticului), relațiile sexuale cu oricare prostituată poate duce la contaminarea cu SIDA. Aceasta deoarece perioada de incubație a virusului SIDA este între 6 și 8 săptămâni, timp în care femeia care se

prostituează poate transmite virusul fără ca ea să fie depistată ca bolnavă.

Astfel, în orice moment oricare femeie dintr-un bordel legalizat poate fi bolnavă de SIDA sau sifilis (boli a căror perioadă de incubare este foarte mare), deci poate fi factor de transmitere a acestor boli. Aceasta se întâmplă în condițiile în care statul recunoaște serviciile prostituției prin legiferarea lor și prin promovarea ideii că bordelurile elimină riscurile contaminării cu SIDA.

Legalizarea bordelului devine astfel o propagandă a prostituției (prin asigurările pe care statul le dă), a unui serviciu care prin natura lui aduce îmbolnăvirea cu SIDA a unei părți a populației.

Prin această campanie de publicitate, făcută de anumiți oameni politici și de organele mediatice, ponderea bărbaților din societate care apelează la serviciile prostituției va crește, cu toate riscurile pe care le presupune acest lucru. Statul român este pe punctul de a recunoaște o „profesiune” care conduce la destrămarea familiei, la contaminarea populației cu o boală mortală (SIDA), precum și la omorârea celor contaminați.

Materialul care urmează conține un fragment al studiului „Argumente medicale împotriva legiferării prostituției”. Pentru această broșură, am reținut doar capitolul referitor la boli venerice, cel legat de proliferarea bolii SIDA precum și concluziile acestui studiu.

Argumente medicale împotriva legiferării prostituției

Dr. Pavel Chirilă, asistent social Andreea Bandoiu,
asistent social Bianca Rotaru

Bolile venerice constituie un capitol important în patologia umană. Astăzi sunt cunoscute în limbajul medical ca BTS (boli cu transmitere sexuală); STD (Sexual Transmissible Diseases); MTS (maladies sexuellement transmissible).

Lista bolilor cu transmitere sexuală: HIV, sifilis, gonoreea, uretritele nespecifice, bolile inflamatorii pelvine, infecții genitale,

sindrom Reiter, Lymfogranulomatoza veneriana, sancroid, candidoza, tricomoniaza, herpesul genital, condolomatoza genitală, parazitoza (păduchi) pelvienii, scabia.

Există câteva motive pentru care bolile cu transmitere sexuală sunt greu de stăpânit prin mijloace profilactice și curative și continuă să aibă o largă răspândire în populație:

- mulți agenți patogeni care cauzează aceste boli sunt neadaptați și vulnerabili factorilor externi, dar perfect adaptați cavităților genitale și transmit infecții prin contactul intim;

- agenții patogeni ai acestor boli cauzează frecvent sindroame clinice asimptomatice sau oligosimptomatice pentru unii indivizi, dar transmisibile și simptomatice pentru alții ceea ce derutează în luarea unei decizii terapeutice;

- perioada de latență este pentru unele boli foarte lungă înainte de declanșarea simptomelor;

- promiscuitatea este cauza importantă a răspândirii acestor boli. Prin perversiunile sexuale practicate - poarta de intrare și răspândire - se poate extinde la toate emonctoriile;

- cu excepția condomului, toate celelalte bariere contraceptive sunt insuficiente în prevenirea infecției;

- pacienții care suferă de o boală cu transmitere sexuală, devin vulnerabili pentru toate celelalte BTS (boli cu transmitere sexuală) și pentru alte afecțiuni (cancer al organelor genitale);

“Prostituția - factor major în epidemiologia HIV și altor BTS (boli cu transmitere sexuală)”

Incubația

SIDA: 3 - 6 săptămâni până la apariția unui sindrom HIV acut (doar la 50% din infectați) care este *nespecific*, semănând cu o banală infecție virală.

Perioada de latență care urmează este de circa 10 ani (18)

Pozitivarea serologică: 4 - 8 săptămâni după infecție

Contagiozitatea: persoana infectată este contagioasă și poate transmite boala în perioada incubației înainte de apariția simptomelor și de pozitivarea reacțiilor serologice.

“Pe tot parcursul perioadei de incubație din sângele pacientului și din țesuturile sale pot fi izolate virusurile HIV sau componente specifice din structura lor”.(19)

Infectivitatea estimată în HIV este de circa 80 de ori mai mare prin transmiterea de la femeie la bărbat (ceea ce se întâmplă în cazul prostituatelor) decât de la bărbat la femeie.(20)

“Prostituția și contactul prin prostituție -factor major în epidemiologia HIV și altor BTS (boli cu transmitere sexuală)” (21)

Centrul Național pentru Statistici de Sănătate (SUA) în raportul pe ianuarie 1992 indica pentru 1989 că infecția HIV a fost a treia cauză de deces în Statele Unite pentru toate rasele la vârstele cuprinse între 25-44 de ani. (18)

În anul 1990, SIDA a fost principala cauză de deces pentru bărbați și femei cu vârstele de la 25 la 44 ani în câteva orașe din Statele Unite. (Fig.2) (18)

OMS estimează că circa 1 milion de copiii infectați cu HIV s-au născut la începutul pandemiei HIV și mai mult de jumătate din aceștia au dezvoltat SIDA și au murit. (18)

Un studiu ilustrat în Fig.4 arată prevalența anticorpilor antiHIV la prostituate comparativ cu populația generală” (22)

Grup studiat	Țara / Orașul	Eșantion	Procent HIV (+)
Populația generală	Camerun / Meiganga	1273	1
	Zair / Kinshasa	2011	3.8
Prostituate	Camerun / Meiganga	221	8
	Zair / Kinshasa	377	27

Un studiu efectuat pe prostituatele din Nairobi arată într-un interval de supraveghere de 4 ani o creștere a titrului de seroprevalență de la 4% la 61%. (22)

În timp ce în America de Nord și Europa majoritatea bolnavilor atinși de SIDA sunt homosexuali, în Africa 80% din bolnavi sunt heterosexuali având ca factori de risc principali raporturi sexuale cu prostituate și antecedente de BTS (boli cu transmitere sexuală). (22)

Un studiu efectuat în Nairobi arată 66% HIV prevalență la prostituatele sărace și 31% HIV prevalență la prostituatele “de lux”.

Într-un studiu prospectiv făcut în Africa, în 30 de luni de monitorizare, incidența cumulativă a HIV- seroconversiei a fost de 67%.(23)

Prevalența HIV-1 este foarte mare când prostituția se asociază cu abuzul de droguri. astfel într-un studiu făcut în Italia, 10 din 14 prostituate toxicomane și din altul făcut în Elveția, 14 din 18 erau pozitive.

În sudul Floridei 41% din prostituatele analizate erau HIV pozitive. (23)

În New York și New Jersey mai multe studii făcute pe diferite categorii de prostituate arătau următoarele procente:

- 31% HIV- pozitive la neutilizatoarele de droguri intravenoase;
- 58% HIV - pozitive la utilizatoarele de droguri intravenoase;
- 84% HIV - pozitive la utilizatoarele de droguri alte decât intravenoase.

Într-un studiu multicentric făcut în SUA s-au găsit valori de până la 57% prostituate HIV pozitive.

Într-un screening efectuat de Centre Hospitalier Affile Universitaire din Quebec pe un lot de prostituate din Ghana s-au găsit următoarele afecțiuni:

- HIV - 76,6 %

Departamentul pentru patologie clinică al Universității Juntendo Uryasu City, Japonia, cercetează 546 prostituate. Rata de HIV - pozitive în două perioade studiate a fost mai mare decât la lotul martor ($p < 001$). Examenul citologic vaginal clasa III-IV a arătat o frecvență mai mare ($p < 0,01$) a HIV la prostituatele cu human papilloma virus. În felul acesta se demonstrează riscul mai mare de cancer genital la această categorie de femei. (23)

Ministerul Sănătății Publice din Thailanda a inițiat un interesant studiu privind rezultatele examinărilor la “ înrolarea” prostituatelor. În felul acesta cercetarea a demonstrat că aceste femei vin cu o puternică încărcătură patologică genitală; lotul studiat a fost de 500 de femei. Pozitivitatea reacției HIV s-a găsit la 47% din prostituatele bordelurilor și 13% la cele angajate în alte forme de prostituție ($p < 0,001$);

Un studiu prospectiv făcut timp de 10 ani de Departamentul de Sănătate Publică al Universității Miguel Hernandez din Alicante, Spania demonstrează creșterea progresivă a numărului de prostituate

HIV- pozitive (de la 0 la 8,8 cazuri/1000 femei pe an), această creștere fiind încă mai mare când insele sau partenerii lor folosesc droguri. (26)

Incidența SIDA în România și pe glob

În România, la sfârșitul anului 2000 se înregistrau 6720 de cazuri, respectiv 1091 adulți și 5629 copii bolnavi de SIDA. Anul 2001 înregistrează o ușoară creștere, semnalându-ne 7820 de cazuri SIDA, dintre care 1375 adulți și 6445 copii.

În cazul adulților, principala cale de transmitere a bolii SIDA o reprezintă heterosexualitatea (în anul 2000, din 561 de cazuri semnalate la femei, 319 dintre ele contactaseră boala prin contact sexual, iar în anul 2001 dintre cele 697 de femei bolnave 387 au fost infectate prin contact sexual).

Din aceste date rezultă că ponderea bolnavilor de SIDA din România este de 0,033%.

În ceea ce privește situația la nivel mondial, la sfârșitul anului 2001 s-au înregistrat 40 milioane de persoane cu HIV

Statistici regionale HIV/ SIDA (World Health Organization & UNAIDS - Decembrie 2001)

Zona	Începutul epidemiei	Adulți și copii în viața cu HIV	Adulți și copii cazuri noi HIV	Prevalența la adulți	% femei infectate	Principalul mod de transmitere
Africa Sahariana	anii '70 anii '80	28,1 mil.	3,4 mil.	8,4%	55%	Hetero
Africa de Nord	anii '80	440 000	80 000	0,2%	40%	Hetero, droguri
Sudul și Sud-Estul Asiei	anii '80	6,1 mil.	800 000	0,6%	35%	Hetero, droguri
Estul Asiei ??	anii '80	1 mil.	270 000	0,1%	20%	Homo, Hetero, drog.
America Latina	anii '70	1,4 mil.	130 000	0,5%	30%	Homo, drog, hetero
Caraibe	anii '70 anii '80	420 000	60 000	2,2%	50%	Hetero, homo
Estul Europei și Asia Centrală	anii '90	1 mil.	250 000	0,5%	20%	Droguri

Europa de Vest	anii '70 anii '80	560 000	30 000	0,3%	25%	Homo, droguri
America de Nord	anii '70 anii '80	940 000	45 000	0,6%	20%	Homo, drog, hetero
Australia și Noua Zeelandă	anii '70 anii '80	15 000	500	0,1%	10%	Homo
Total		40 mil.	5 mil.	1,2%	48%	

Mortalitate

În anul 2001 s-au constatat în lume 3 milioane de decese cauzate de boala SIDA din care 2,4 milioane adulți și 1,1 milioane femei.

Centrul Național pentru Statistici de Sănătate (SUA) în raportul pe ianuarie 1992 indica pentru 1989 că infecția HIV a fost a treia cauză de deces în Statele Unite pentru toate rasele la vârstele cuprinse între 25-44 de ani (1)

În anul 1990, SIDA a fost principala cauză de deces pentru bărbați și femei cu vârstele de la 25 la 44 ani în câteva orașe din Statele Unite. (Fig.2) (1)

OMS (Organizația Mondială de Sănătate) estimează că circa 1 milion de copii infectați cu HIV s-au născut la începutul pandemiei HIV și mai mult de jumătate din aceștia au dezvoltat SIDA și au murit.(1)

Estimări mondiale ale persoanelor cu HIV 1998/2001 Adulți și copii

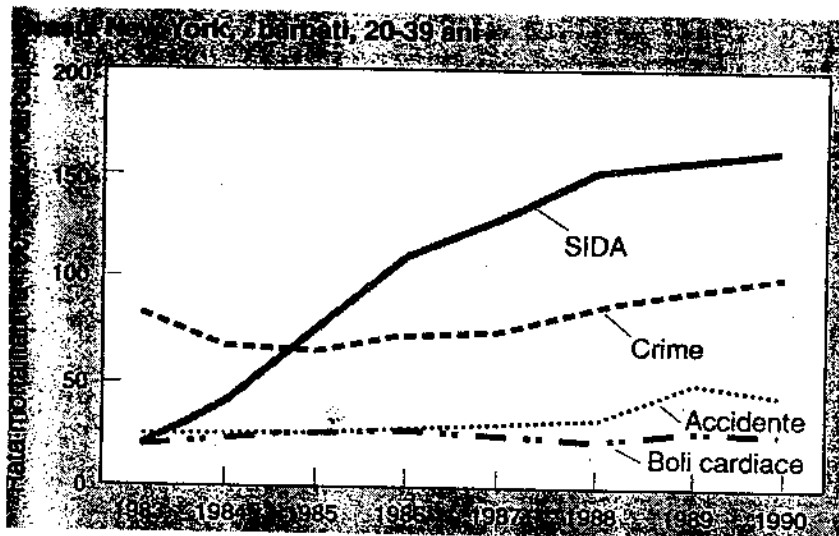
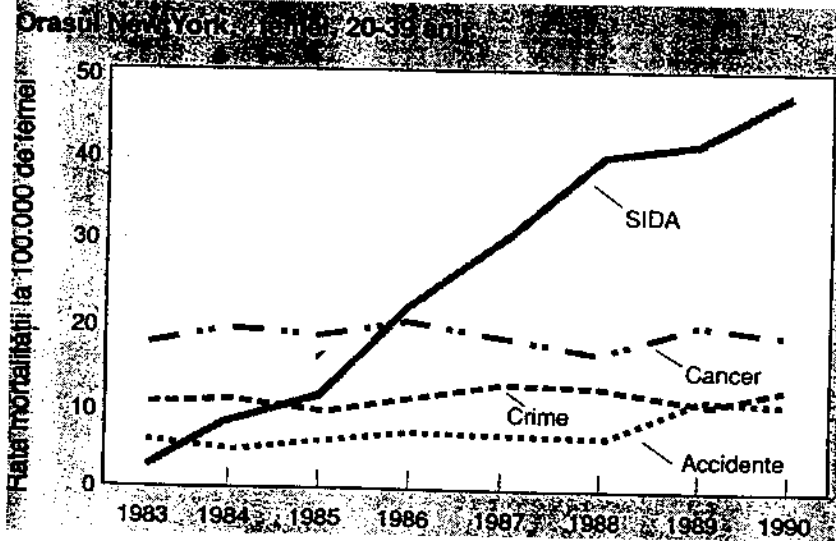
Anul de raportare	Anul 1998	Anul 2001
Persoane bolnave de HIV/SIDA	33,4 mil.	40 mil.
Cazuri noi de persoane infectate	5,8 mil.	5 mil.
Decese cauzate de HIV/SIDA	2,5 mil.	3 mil.

Conf. statisticilor World Health Organization & UNAIDS
1 decembrie 2001

CONCLUZII:

Din datele de mai sus rezultă că ponderea bolnavilor de SIDA din America și Europa de Vest este de douăzeci respectiv de zece ori mai mare decât a bolnavilor de SIDA din România. Știind că prostituția constituie principalul factor de transmitere a bolii SIDA, atunci cu siguranță în următorii anii cazurile de SIDA se vor înmulți. Acesta cu atât mai mult cu cât o dată cu legalizarea prostituției va crește turismul sexual în România. În acest caz, factorii de îmbolnăvire a populației cu SIDA vor crește, boala fiind importată din Occident prin turiști și transmisă populației prin prostituate.

1. Statisticile demonstrează că legalizarea prostituției nu reduce numărul de cazuri de boli cu transmitere sexuală.
2. Studiile de sănătate publică demonstrează că în țările unde prostituția este legiferată există tot timpul o rețea paralelă de prostituție neoficială, adică nesupravegheată prin mijloace legale.
3. Contagiozitatea precoce, mult înainte de primele semne clinice și de pozitivarea serologică, simptomatologie săracă (în cazul HIV) sau atipică (în cazul sifilisului) face ca BTS (bolile cu transmitere sexuală) să se transmită fără control și înainte de a se depista bolile prostituatelor.
4. Datele statistice și fiziopatologice demonstrează că transmiterea se face de 80 de ori mai ușor de la femeie la bărbat decât invers ceea ce dovedește că o casă de prostituție este un focar de infecție greu de stăpânit.
5. Datele prezentate mai sus demonstrează că BTS (bolile cu transmitere sexuală) se asociază fatalmente între ele și favorizează un procent mai mare de cancere genitale.
6. Majoritatea prostituatelor recurg după "înrolare" în bordel și la droguri ceea ce crește considerabil prevalența HIV.
7. Toate statisticile demonstrează că BTS (bolile cu transmitere sexuală) sunt mult mai frecvente la prostituate comparativ cu populația generală.

8. Studiile prospective demonstrează că există o curbă ascendentă privind prevalența BTS (bolile cu transmitere sexuală) în casele de prostituție.

9. Prin însăși profilul imoral al practicării prostituției, de regulă la angajare vin femei cu o bogată patologie genitală. Este imposibil de selectat la angajare femei imorale, dar sănătoase din punct de vedere genital.

10. Documentarea medicală pe internet relevă pentru anul 2.000 un număr de 64 de studii făcute pe loturi de prostituate. Toate aceste studii demonstrează patologia crescândă a prostituatelor.

Impactul legalizării bordelurilor asupra comunităților

Bordelul reprezintă în întreaga lume un adevărat focar de infecție pentru organismul social.

Cercetările făcute în diferite zone ale lumii arată că legalizarea bordelurilor conduce la creșterea fenomenului infracțional în zona în care este amplasat bordelul până la 1000% (o mie!), în funcție de natura infracțiunii. Astfel, se observă creșterea incidenței abuzurilor sexuale, violuri, molestări, omucidere, insulte, amenințare fizică, spargere cu furt, hojă și furt de mașină. Fenomenul infracțional este atât de agresiv și de complex prin complicitatea factorilor care concură la realizarea lui, încât Poliția nu-i poate face față atunci când dorește și nu este și ea implicată sau coruptă, căci sumele de bani puse în joc sunt uriașe, iar traficul de influență merge până la oamenii politici.

Valoarea proprietății (locuințe, terenuri, spații comerciale) se reduce cu 20% până la 50%, iar marea parte a populației (între 60% și 80%) dorește să părăsească această zonă.

Numeroase orașe au cercetat impactul comerțului cu sex asupra comunităților lor. Ceea ce urmează sunt fragmente din șapte cercetări asupra unor teritorii – mostre ale studiilor sponsorizate de organizațiile

guvernamentale locale. Aceste studii evidențiază creșterea „efectelor secundare dăunătoare” în rândul comunităților în care s-au dezvoltat afacerile din segmentul comerțului cu sex. Efectele secundare negative includ creșterea infracționalității și scăderea valorii proprietății.

Multe copii ale acestor studii și ale altora sunt disponibile prin „Women's Network”, aparținând Red River Valley.

Ținutul studiat: Whitter, California

Data: 9 ianuarie 1978

Schimbarea locuințelor: După 1973, 57% din gospodăriile familiale din aria de desfășurare a „afacerilor cu sex” și-au schimbat reședințele, în comparație cu numai 19% pentru ariile în care nu se desfășurau aceste activități. Locuitorii se plâneau de zgomot excesiv, de existența materialului pornografic răspândit prin preajmă și de numeroși infractori cu mobil sexual (cum ar fi exhibiționiștii), dând frâu liber frustrărilor lor în perimetrul învecinat.

Delicte: Consiliul Orașenesc a analizat două arii cu reședințe de-a lungul perioadei 1970-1973 (înainte de „afacerile cu sex”). În spațiul în care se desfășurau „afaceri cu sex”, infracțiunile au crescut cu 102% (întregul oraș avea înainte o creștere a numărului infracțiunilor de numai 8,3%). Anumite delicte s-au înmulțit brusc, foarte puternic (vătămare cu premeditare - până la 700%, toate genurile de acte constând în insulte și amenințări fizice - până la 387%, prostituția - până la 300%). Toate tipurile de jaf (mic, mare, de automobile) s-au înmulțit cu peste 120%, fiecare 10 genuri de infracțiuni au fost raportate pentru întâia oară în perioada 1974-1977.

Ținutul studiat: Phoenix, Arizona

Data: 25 mai 1979

Studiul cercetează statistici asupra infracționalității, în anul 1978, comparând teritoriile în care se desfășoară aceste afaceri al căror obiect este sexul cu regiuni în care aceste acțiuni nu există. Rezultatele exprimă o creștere notabilă a abuzurilor sexuale în teritoriile în care se admit „afaceri cu sex”, o îmbunătățire modestă a stării materiale și, totodată, o creștere a delictelor violente.

În medie, rezultatele ariilor cercetate erau: abuzurile sexuale cu 506 % mai numeroase în teritoriile unde erau amplasate afaceri cu sex (într-o arie de studiu, infracțiunile cu mobil sexual erau cu peste 1000 % deasupra numărului acestora în zonele în care nu erau permise). Infracțiunile bazate pe violență erau doar cu puțin mai numeroase (cu un procent de 4%). Chiar și arestările pentru comportament indecent (cea mai întâlnită - ofensa sexuală), alte infracțiuni sexuale (violuri, comportament obscen și lasciv, molestarea minorilor), în ariile cercetate sunt cu 132% mai numeroase decât în „ariile de control”.

Ținutul studiat: Garden Grove, California

Data: 12 septembrie 1991

Delictul: Infracțiunile se înmulțeau semnificativ din momentul inițierii unei „afaceri cu sex” sau al lărgirii uneia deja existente ori din cauza amplasării unui bar într-o vecinătate. Cea mai mare creștere o înregistrau daunele „grave” (sesiune judecătorească „Partea I”, delict: omucidere, viol, tâlhărie, insultă și amenințare fizică, spargere cu furt, hoție și furt de mașină). Pe bulevardul Garden Grove, șapte „afaceri cu sex” înseamnă 36% din totalul infracțiunilor din întreaga regiune. De exemplu: un bar deschis pe o distanță de mai puțin de 500 de picioare de la locul de desfășurare a unei „afaceri cu sex” și un delict grav pe o rază de 1000 de picioare de la locul de desfășurare ale acelei afaceri înfloritoare, conduce la o rată a infracționalității de peste 300% în anul următor.

Situația reală: În număr zdrobitor, reclamanți de pretutindeni susțineau că existența unei „afaceri cu sex” pe o rază de 200-500 de picioare față de o proprietate comercială sau o reședință particulară erodează valoarea proprietății. Cel mai mare impact îl aveau asupra caselor locuite de o singură familie. Factorul principal invocat pentru deprecierea valorii proprietății a fost ascensiunea delictelor asociate cu afaceri ce au ca prim mobil sexul.

Sondaje asupra populației: 118 apeluri au constituit selectări cu totul aleatoare ale gospodăriilor din vecinătatea bulevardului Garden Grove. Consensul general a fost că „afacerile cu sex” de pe bulevardul Garden Grove constituiau o problemă gravă. Aproape 25% dintre persoanele intervievate locuiau pe o rază de 1000 de picioare de la

punctul în care se desfășura o „afacere cu sex”. Peste 21% din intervievați au avut, personal, din cauza acestor afaceri, probleme speciale cum ar fi: infracțiunea, zgomotul, gunoiaie și o anumită calitate a vieții în general. 80% declarau că ar vrea să se mute dacă o astfel de activitate s-ar lansa în vecinătatea lor, 60% spunând că „s-ar muta” sau că „există posibilitatea de a se muta” în această situație. 85% susțineau atenționarea organelor orășenești cu privire la desfășurarea „afacerilor cu sex”, 78% pledând vehement pentru interzicerea acestui tip de activitate pe o rază de 500 de picioare a unui cartier de locuințe.

Ținutul studiat: Tucson, Arizona

Data: 1 mai 1990

Constatări: Poliția a reperat o mare varietate a comportamentului sexual ilegal în cadrul tuturor „afacerilor cu sex”. În principiu, în cadrul fiecăreia dintre aceste activități, angajații au fost arestați pentru prostituție sau spectacole obscene cu caracter sexual. Dansatorii erau, de obicei, prostituați, pe care, cu un anumit preț, clienții îi puteau privi dând reprezentații *live* ale actului sexual. În cuprinsul câtorva afaceri, clienților li se permitea să intre în cabine cu dansatorii și erau încurajați să se dezbrace și să se masturbeze. Au fost găsiți dansatori minori, cea mai tânără fiind o fată de 15 ani. (Amănuntele prezentate de organele de poliție în continuarea cercetării nu pot fi redade, datorită monstruoșității sau scârbei pe care o provoacă faptele consemnate)

Ținutul studiat: Austin, Texas

Data: 19 mai 1986

Delictul: Relatare de infracțiuni cu mobil sexual cu 177% până la 482% mai multe, în cei patru ani de cercetări, decât media de la oraș. În două din aceste arii cu „afaceri cu sex” rata era cu 66% mai ridicată decât în ariile studiate, fără afaceri de acest gen. Toate „zonele de control” aveau rate infracționale aproape de media din oraș.

Starea reală: 88% spuneau că o activitate orientată spre sex, în raza unui bloc dintr-o zonă rezidențială, scade valoarea locuințelor (33% spuneau că deprecierea generală s-ar situa la cel puțin 20%). Intervievații declarau, de asemenea, că acest tip de afacere este un simbol al declinului întregii vecinătăți, determinându-i pe garanți să ezite în a fi de acord să finanțeze în proporție de 90-95% majoritatea

cererilor de cumpărare de locuință. Ei afirmău că proprietatea comercială este, de asemenea, afectată negativ de asemenea afaceri.

Ținutul studiat: Seattle, Washington

Data: 24 martie 1989

Constatări: Numărul crescând al cârciumilor, așa cum rezultă din reclamațiile cetățenilor, incluzând apeluri telefonice, scrisori (de la indivizi și asociații negustorești) și câteva petiții cu sute de semnături. Protestele enumerate reduc valoarea proprietății, cresc prețul de asigurare, teama de spargerii, vandalism, viol, insulte și amenințări fizice, droguri, prostituție și, în general, teama de degradarea mediului. Raportul menționează că patronii acestor baruri, cel mai adesea, nu locuiesc în vecinătatea localurilor lor. Fără o identitate a comunității, comportamentul uman nu se poate desfășura natural, neînhibat. Numărul în creștere al solicitărilor poliției pentru diverse evenimente, sirenele, larma traficului realizată de vehiculele poliției și ale salvării nu determină o activitate sănătoasă și o atmosferă prielnică existenței gospodăriilor sau a altor instituții.

Ținutul studiat: Cleveland, Ohio

Data: 24 august 1977

Constatări: În 1976, suprafețele studiate aproape și-au dublat numărul de jafuri, dar și orașele (40% pentru zone studiate, în comparație cu 20,5% pentru alte arii de orașe). Într-un spațiu studiat cu cinci „afaceri cu sex” și 730 de oameni, existau 136 de jafuri. În cel mai mare spațiu orășenesc cercetat (13.587 oameni, nici o piață de desfacere pentru materiale pornografice), s-au produs numai 14 furturi. Dintre cele 3 zone cu cea mai ridicată predispoziție spre viol, în 2 existau „afaceri cu sex” și cea de-a treia era mărginită de o limită cu două afaceri de acest tip. În aceste trei teritorii, existau 41 de violuri în 1976 (14 pe zonă), aproximativ de 7 ori media de la oraș de 2,4 violuri, la fiecare recensământ zonal.

CONCLUZII:

După o recentă cercetare a aparițiilor „Data Processing Unit” – orice tip de infracțiune, așa cum ne amintește recensământul zonal, indică o rată mai mare a delictului acolo unde piața pentru pornografie este admisă legal.

LEGALIZAREA BORDELURILOR NU ELIMINĂ PROSTITUȚIA ILEGALĂ, CI DUCE LA DEZVOLTAREA EI

Deseori în mass-media românească au fost semnalate sechestrări, violuri, ucideri de prostituate. Descrise cu lux de amănunte, acestea au reușit să arate mizeria morală și fizică în care trăiesc majoritatea prostituatelor. Cu dibăcie, diverse centre de influență încearcă să inducă ideea că soluția tuturor problemelor generate de prostituție este legalizarea acesteia, și nu combaterea ei prin diverse moduri.

Legalizarea bordelurilor nu elimină prostituția ilegală și traficul de femei, ci doar duce la dezvoltarea fenomenului prostituției dându-i-se acestuia o acoperire legală. La umbra bordelurilor prostituția ilegală va prolifera. Însăși activitatea din incinta bordelurilor va avea un caracter ilicit, plecând de la evitarea plății impozitelor, exploatarea violentă a femeilor de către pești și clienți, până la realizarea unor materiale compromițătoare pentru oamenii influenți, care pot fi folosite în acțiuni de șantaj. Vom reda, în cele ce urmează, câteva concluzii ale studiului *Schimbări în societățile postcomuniste aflate în perioada de tranziție*, studiu realizat în anul 1998 de Donna M. Hughes, coordonatoare în educație și cercetare a *Coaliției împotriva traficului cu femei*, o organizație non-guvernamentală care a elaborat o nouă „Convenție a Statelor Unite împotriva exploatarea sexuale”.

Legalizarea prostituției – falsul mod de a rezolva problema prostituției

Prostituția folosește mii de fete și de femei și obține profituri enorme pentru crima organizată din țările post-comuniste. În plus, în fiecare an, câteva sute de mii de femei sunt comercializate ilicit pentru prostituție, din țările est-europene în centrele industriei sexului de pretutindeni în această lume. Metodele folosite sunt extrem de opresive și incompatibile cu standardul mondial al drepturilor omului.

Comerțul cu sex este o formă de sclavie contemporană și toate sursele anunță dezvoltarea și expansiunea sa în secolul al XXI-lea.

Prostituția nu trebuie legalizată. Legalizarea acesteia exprimă faptul că statul impune reglementări sub care femeile se pot prostitua. În Olanda, unde două treimi din femeile aflate în sistemul prostituției sunt imigrante și jumătate din acestea aparțin traficului cu imigrante ilegale, legalizarea a condus la creșterea prostituției și a traficului din cadrul său. În concluzie, reglementările permit ca, în anumite condiții, să fie posibile exploatarea și abuzul asupra femeilor. În câteva state est-europene există „zone de toleranță”, în alte state se fac propuneri pentru legalizarea prostituției.

Majoritatea argumentelor în favoarea legalizării se bazează pe încercarea de a distinge între prostituția de bunăvoie și traficearea forțată. Luând în considerare condițiile grave de exploatare în industria sexului, aceste delimitări nu sunt nimic altceva decât abstracțiuni valabile în dezbateri academice. Ele sunt, oricum, lipsite de importanță și sens pentru femeile aflate sub controlul peștilor ori al traficanților.

Cu siguranță, industria sexului nu face diferențe între participarea „liberă” și „forțată”, iar studiul meu arată faptul că bărbații care cumpără femei și copii în sistemul prostituției nu observă diferența, tratându-i cu aceeași agresivitate. Legalizarea și reglementarea încearcă redefinirea prostituției ca o formă de muncă, denumită cu ajutorul termenilor „prestare de servicii specifice”. Redenumirea acestei activități poate curăța imaginea prostituției, dar nu poate pune capăt violenței și exploatării. Nu face decât să permită infractorilor și membrilor organizațiilor crimei organizate să-și anunțe transformarea în oameni de afaceri, care acționează în câmpul legii, și să lucreze mână în mână cu statul pentru a comercializa corpurile femeilor.

Prostituția este o formă gravă a discriminării sexuale. Legalizarea acestei violențe asupra femeilor pune restricții asupra libertății acestora și a drepturilor lor de cetățene. Dacă femeilor li se permite să devină obiecte legale de uz, ele capătă o cetățenie de rangul doi. Democrația este, astfel, subminată.

Corpurile și emoțiile femeilor trebuie să le aparțină lor înseși. Acestea nu trebuie să fie vândute sau cumpărate. Industria sexului urmărește și utilizează femei tinere, de obicei sub 25 de ani, adesea

fete până la 20 de ani. Dacă un stat permite prostituției să prospere, o anumită parte a fiecărei generații de femei tinere se va pierde. Prostituția produce grave vătămări ale trupului și ale minții. Femeile care supraviețuiesc bătăilor, violurilor, bolilor cu transmitere sexuală, drogurilor, alcoolului și abuzului emoțional, ies bolnave din sistemul prostituției, traumatizate și, adesea, mult mai sărace decât au intrat.

Monstruozitatea comerțului cu sex se întinde de-a lungul întregii lumi, dar singura cale de acțiune este dezvoltarea violenței și a exploatării așa cum sunt ele și crearea unor remedii corespunzătoare. Legalizarea va folosi numai traficanților și peștilor și vor fi compromise și femeile în mod individual și statutul femeilor, pe o perioadă lungă. Cum spunea o supraviețuitoare a sistemului prostituției: „Legalizarea nu va pune capăt abuzului, va face abuzul legal”. (4)

Legalizarea bordelurilor nu elimină violența, ci doar legitimează abuzurile

Clientul, care pentru o sumă de bani devine pentru un timp dat stăpân pe trupul femeii care se prostituează, va putea recurge la orice mijloc pentru a-și satisface plăcerea bolnavă. Acesta recurge de multe ori la molestări sau mutilări grave ale trupului femeii. Patronul întotdeauna va închide ochii fiind plătit pentru aceasta, iar femeia nu va avea cui reclama deoarece, ca și în cazul prostituției ilegale, se teme mai mult de patronul-pește decât se încrede într-o poliție ineficientă și, de multe ori, coruptă sau într-un act judecătoresc greoi. Aceasta se va întâmpla mai cu seamă în condițiile în care femeia ce se prostituează nu prezintă credibilitate, având cel mai de jos statut social și fiind lipsită de bani sau de alte mijloace de existență.

În războiul pește-patron - verigă a unui lanț al traficului de influență - și prostituata, de cele mai multe ori bolnavă sau singură și epuizată, întotdeauna va birui primul.

Pentru a argumenta faptul că legalizarea prostituției nu schimbă cu nimic violențele la care sunt supuse femeile vom aduce ca mărturie un fragment al studiului „Prostitution in Five Countries: Violence and Post-Traumatic Stress Disorder” de Melissa Farley, Isin Baral, Merab

Kiremire and Ufuk Sezgin, realizat în anul 1996 în 5 țări ale lumii, din care în două (Africa de Sud și Zambia) nu este legalizată prostituția.

În majoritatea țărilor, interviuarea oamenilor referitor la statutul legal al prostituției a fost periodic obstrucționată de alții care controlau viețile lor, fie operatori de bordeluri (Turcia) sau pești / prieteni ai fetelor (USA), ori femei în vârstă angajate pentru a le păzi pe prostituate (Thailanda). Deci, recrutarea a fost în mod necesar oportunistă, relativ la descoperirea și folosirea acelor locuri unde aceste persoane prostituate au ieșit de sub supravegherea peștilor sau a patronilor lor. Comparația rezultatelor din diverse țări sugerează unele similitudini remarcabile, cu toate că în Thailanda, Turcia și statele americane în care s-au efectuat cercetările, prostituția este legalizată, iar în Zambia și în Africa de Sud prostituția este ilegală.

Violența a marcat viețile persoanelor prostituate din 5 țări (vezi tabelul următor). Deoarece nu toate au răspuns la fiecare întrebare, numărul răspunsurilor pentru o întrebare dată a variat. Mediind pe toate țările, 81% au raportat ca fiind amenințate fizic în prostituție; 73% au fost atacate fizic în prostituție și 68% au fost amenințate cu o armă.

O medie de 62% dintre persoanele care au răspuns în 5 țări au spus că au fost violate de când au intrat în prostituție. Dintre cele care au fost violate, 46% au fost violate de mai mult de 5 ori. Dintre aceste 475 de persoane care au răspuns, 41% au raportat că au fost constrânse să practice pornografia și 46% au făcut pornografie de când sunt în prostituție.

ȚARA / ÎNTREBAREA	AFRICA DE SUD	THAILANDA	TURCIA	USA	ZAMBIA
Amenințare fizică în prostituție	75% (48)	47% (36)	90% (45)	100% (114)	93% (102)
Amenințare cu arma în prostituție	68% (45)	39% (32)	68% (34)	78% (100)	86% (94)
Atacare fizică în prostituție	66% (45)	55% (47)	80% (40)	82% (106)	82% (91)
Violate în prostituție	57% (39)	57% (47)	50% (25)	68% (88)	78% (88)

(Din care) violate mai mult de cinci ori în prostituție	58% (23)	35% (17)	36% (9)	48% (42)	55% (48)
(Din care) violate de clienți	75% (17)	17% (3)	44% (4)	46% (19)	38% (18)
(Din care) violate de cei care nu erau clienți	64% (11)	44% (1)	N/A	36% (7)	40% (7)
Supărate de încercarea de a le face să execute ceea ce se vede în casetele video și în revistele pornografice	56% (37)	48% (41)	20% (10)	32% (41)	47% (51)
Au făcut pornografie în prostituție	40% (26)	47% (39)	N/A	49% (63)	47% (52)

Din tabel rezultă că în Turcia, unde prostituția este legală, violența îndreptată împotriva femeilor este chiar mai mare decât în Africa de Sud, unde prostituția este ilegală. În anul 1997, a existat o încercare de legalizare a prostituției în Africa de Sud.

Faptul că legalizarea prostituției nu reduce violența la care sunt supuse prostituatele rezultă din studiul „Efectele prostituției asupra sănătății” realizat de Janice G. Raymond, în două regiuni ale Americii, unde prostituția este legalizată. Janice G. Raymond este director executiv al „Coaliției împotriva traficului cu femei”. Vom reda în continuare un fragment al acestui studiu:

„Studii naționale și internaționale, proiecte de cercetări au început să trateze povara violenței asupra sănătății femeii. Aceste proiecte și-au focalizat atenția pe consecințele asupra sănătății femeilor care sunt bătute și violate, asupra copiilor care au suferit abuzuri sexuale sau incesturi. Descriind efectele acestor forme de violență asupra sănătății, aceste proiecte încearcă să scoată în evidență violența, violarea drepturilor omului și răul produs femeilor.

Un studiu din 1994 făcut cu 68 de femei din Minneapolis/St. Paul (unde prostituția este legală), care s-au prostituat cel puțin 6 luni, a evidențiat faptul că jumătate dintre ele au fost violate, iar 1/3 au suferit abuzuri fizice, de cel puțin câteva ori pe an. 23% dintre cele violate au fost bătute atât de tare, încât au suferit rupturi osoase. Două au fost bătute până ce au intrat în comă. Pe deasupra, 90% din relațiile personale s-au soldat cu pierderi de sarcină, înjunghieri, pierderea cunoștinței și leziuni craniene.

Un alt efect fizic este reprezentat de sarcină și de avorturi. Mai mult de 2/3 dintre femeile participante la studiu au avut în jur de 3 sarcini în timpul practicării prostituției, pe care nu le-au dus la termen. Alte efecte includ sindromul colonului iritabil, precum și o invalidare parțială și permanentă a acestuia.

Consecințele prostituției asupra sănătății psihice, emoționale includ traume severe, stress, depresii, anxietate, autoadministrare de medicamente cu alcool, abuz de droguri și dezechilibre alimentare. Majoritatea celor intervievate au mărturisit că sunt dependente de droguri sau de alcool. Mai nou, prostituatele prezintă riscul automutilărilor, suicidului și omuciderilor. 46% dintre femeile din studiul Minneapolis au avut un atentat de suicid și 19% au încercat să se rănească fizic printr-o altă metodă.

Pe scurt, prostituatele suferă rupturi osoase, contuzii, BTS-uri, dureri pelviene cronice, stress extrem și traume ca și femeile bătute, violate, și care au fost abuzate sexual. De fapt, pentru că prostituatele sunt subiectele tuturor acestor violențe la un loc și pe o perioadă îndelungată de timp face ca suferințele să fie resimțite mult mai intens și mai profund.” (6)

Exemplele ar putea continua însă similitudinea rezultatelor, a cercetărilor întreprinse în diferite zone ale globului, arată cu claritate că prostituția legală sau ilegală întreține o gravă violență fizică și psihică a femeii.

Traficul de femei și sex-turismul sau o Thailanda pentru Europa

Dincolo de așa-zisa protecție a prostituatelor și a sănătății clienților, motive invocate de artizanii legiferării bordelurilor, se evită să se aducă în discuție unele din cele mai grave consecințe ale legalizării prostituției: traficul de femei corelat cu sex-turismul.

Pentru România datele sunt insuficient cunoscute, dar, conform unor date ale Ministerului de Interne, *traficul de femei și chiar de copii pentru prostituție a crescut îngrijorător*: “în anul 1996, au fost descoperite 26 de rețele de trafic de persoane în scop de prostituție, compuse din 68 de proxeneți și 250 de prostituate, între care 74 minore, iar în cursul anului 1997 au fost soluționate 49 de cauze complexe de prostituție și proxenetism internațional, în care au fost implicați 64 de proxeneți și 199 de prostituate, din care 31 minore, precum și faptul că numai în primele 8 luni ale anului 2001 au fost cercetate 325 persoane (177 proxeneți și 148 prostituate), în sarcina cărora s-au reținut săvârșirea a 266 infracțiuni – 133 de prostituție (88 în străinătate) și 133 de proxenetism (93 în străinătate)” (gen. Pavel Abraham, Universitatea din București).

Este deja cunoscut fenomenul migrării occidentalilor, americani sau europeni, amatori de experiențe sexuale, către răsărit, în țările unde piața prostituției este mai tentantă. În acest context România, în urma legalizării prostituției, a unei crize a educației, poate deveni una din cele mai ieftine și mai atrăgătoare piețe de prostituție a Europei. Uriasele sume de bani care se vor câștiga de pe urma acestor afaceri cu sex explică graba și virulența unor factori mediatici și politici în susținerea legiferării prostituției în România. Despre legătura intrinsecă dintre legiferarea prostituției și traficul de femei corelat cu sex-turismul vom afla mai multe din studiul *Schimbări în societățile postcomuniste aflate în perioada de tranziție*, realizat în anul 1998 de Donna M. Hughes.

Nu putem și nu ar trebui să discutăm problema traficului de femei și de copii separat de aceea a prostituției.

Aceia care urmăresc să separe prostituția de trafic doresc să inițieze primele demersuri pentru excluderea prostituției din categoria violenței împotriva femeilor. Scopul lor este să redefină prostituția ca "muncă" făcută de femei și să reglementeze prostituția ca pe o componentă pe piața muncii. Abordarea reglementării face din prostituție un serviciu social necesar, furnizat de o clasă distinctă de femei și integrează această muncă în structura socială prin introducerea sistemului de taxe, asigurări la sănătate și alte măsuri administrative. De asemenea, minimizează violența reală la care sunt supuși majoritatea femeilor și copiilor implicați în prostituție. Spre exemplu, într-un sondaj efectuat asupra a 55 de victime sau supraviețuitori implicați în prostituție care au apelat la serviciile Consiliului pentru alternativa la prostituție din Portland, Oregon, 78% erau victimele violurilor comise în medie de 49 de ori pe an, 84 % erau victimele unor atacuri în care erau bătute cu brutalitate, de cele mai multe ori necesitând intervenție medicală urgentă și spitalizare, 49% erau victime ale răpirilor și deportărilor clandestine, 53% erau victime ale abuzurilor sexuale și torturilor, iar o mare parte apăreau în pelicule pornografice, 27% erau mutilate. În calitate de coordonatoare în educație și cercetare a „Coaliției împotriva traficului de femei”, m-am opus traficului de femei, considerat un aspect important al practicii prostituției. Traficul cu femei și copii funcționează, de asemenea, în conjuncție cu sex-turismul și cu agențiile de contractări matrimoniale, ambele fiind forme de prostituție a femeilor și a copiilor. Chiar mai mult, separarea prostituției de traficul de femei și de copii înseamnă că prostituția este inacceptabilă și pasibilă de acțiune judicioasă numai când femeile sunt scoase în afara granițelor naționale. Prostituția, desigur, este principalul scop al traficului și formează bazele traficului cu femei și cu copii. Atunci când prostituția este acceptată de o societate, este urmată în mod inevitabil de trafic și de sex-turism. Țările care reglementează, legalizează prostituția, și, prin urmare contribuie la încurajarea prostituției, sprijină implicat traficul de sex și sex-turismul. Disputele pe marginea acceptării sau nu a delimitării prostituției de trafic își au începutul în prima parte a sec. al XX-lea, când Liga Națiunilor a exclus în mod expres traficul de sex în

interiorul granițelor naționale din lucrările sale din cadrul ...tratatelor internaționale. Cu toate acestea, autoritățile abilitate au considerat această separație de neacceptat deoarece legăturile dintre aspectul național și cel internațional al traficului de femei și de copii nu pot fi ignorate. De fapt, au ajuns la concluzia că traficul de sex în interiorul granițelor naționale este echivalentul prostituției. Consultanții numiți de Liga Națiunilor în 1927 și în 1937 pentru investigații în privința traficului sexual în America, Europa și Orientul Mijlociu au semnalat în raportul lor faptul că ei considerau practic imposibilă separarea problemei internaționale a traficului de diversele forme de comercializare de sex cuprinse între granițele statelor, a ajuns la concluzia că principalul factor ce determină traficul internațional de femei din est, spre exemplu, este existența caselor de prostituție autorizate - numite și bordeluri - care funcționează deja la nivel național în vest. (3)

FEMEIA ȘI PROSTITUȚIA

Alegerea meseriei de prostituată

Prostituția nu este văzută de către femei ca o posibilă carieră. Nici o femeie nu își dorește să fie transformată într-o mașină de făcut sex, care îndură orice perversiuni, dacă acestea au fost plătite. Datorită lipsei protecției sociale, a ignoranței „gulerelor albe” privind calvarul zilnic al unei prostituate, a neeficientizării aplicării legilor privind proxeneții, printr-un cinism al clienților, femeile sunt silite să intre în prostituție. Ele își vor pierde independența, își vor toci sentimentele, vor fi supuse unui proces cotidian de depersonalizare, sub privirile nepăsătoare ale „oamenilor de bine”, „preocupați” de soarta lor. (7)

Aproximativ trei pătrimi din femeile traficate nu sunt în cunoștință de cauză asupra faptului că ele au drept destinație cluburi de strip-tease, bordeluri ori stradă, unde sunt vândute unor cumpărători înverșunați. Majoritatea femeilor caută să scape de sărăcie, de violență și de lipsă de perspectivă, dar, intrate sub controlul peștilor ori al traficantilor, ele sunt „călite” de prostituție prin constrângeri fizice, sexuale și economice, prin violență. Fără nici o altă șansă de scăpare, femeile sfârșesc prin a spera într-un eventual câștig de bani, de-ajuns pentru a-și răscumpăra datoria pentru dependența fiecăreia de peștele său ori în descoperirea unei posibilități de evadare. Supunerea femeilor față de numeroasele acte sexuale nedorite generează traume ale minții și ale corpului lor. Supraviețuitorile sistemului prostituției relatează adesea că fiecare act prostituțional este simțit ca un viol. În scopul îndurării multiplelor violuri ale corpului lor, femeile folosesc droguri și alcool pentru a neutraliza efectul injuriilor și al amenințărilor fizice asupra demnității și integrității lor corporale. În final, sănătatea fizică și emoțională a femeilor este distrusă. (4)

„Prostituția nu reprezintă o încununare a sexualității feminine. Repet, femeile și copiii se supun cerințelor proxeneților și clienților deoarece vor bani, mâncare, adăpost, haine și NU sex. Ele nu se asociază cu proxeneții pe motiv că ar avea un apetit sexual foarte mare. Nu acționează sub influența dorințelor lor sexuale, ele sunt folosite pentru a stimula și a satisface dorințe sexuale masculine. Nici o femeie din câte am cunoscut până acum nu a intrat în prostituție pentru sex. După ce femeile se lasă de această meserie, nu se lamentează pe motiv că ar avea într-adevăr nevoie de sex. Prostituția nu are nimic de-a face cu sexualitatea feminină. Ea prezintă cea mai degradantă imagine a sexualității feminine, înfățișându-le pe femei ca făcând un serviciu sexual bărbatului, cu o dispoziție sexuală necondiționată.

Prostituția nu este sinonimă cu sexul. Este o violență împotriva femeilor. Ea stă la intersecția dintre incest, viol, violență și tortură. Dominația bărbaților asupra femeilor în prostituție este o realitate tragică.” (8)

Așa cum se observă în cele trei fragmente de mai sus, femeile care intră în prostituție nu fac acest lucru de plăcere, ci forțate de împrejurări, fie că este vorba de sărăcie, lipsa mijloacelor de supraviețuire, fie un anumit context social sau familial. Cele mai multe cazuri însă ajung să se prostitueze în urma unor violuri sau agresiuni suferite în copilărie sau în adolescență. Din studiul *Prostitution in Five Countries: Violence and Post-Traumatic Stress Disorder* de Melissa Farlez, Isin Baral, Merab Kiremire și Ufuk Sezgin (realizat în anul 1996, în 5 țări ale lumii), rezultă că **62% din femeile care au răspuns la chestionar au afirmat că au fost violate în copilărie, 54% din femeile intervievate au fost bătute în copilărie până la cauzarea unor răni, iar 58% au raportat un abuz sexual în copilărie, realizat în medie de patru autori. Conform cercetărilor unui psiholog american, mai mult de 90% din cele care practică prostituția au fost victimele unui incest sau abuz sexual.**

Prostituția în sine este un viol. Prostituția este aproape întotdeauna o continuare a abuzului care a început mult mai devreme, de obicei, acasă. Aproape toate prostituatele au povestea unui incest sau abuz sexual în copilărie sau chiar pe amândouă. Incidența procentului de 57% a abuzului sexual la subiecți când erau copii, în

această anchetă, este probabil mic. Alte studii au arătat că un număr de 55% până la 90% dintre prostituate prezintă o astfel de situație nefericită, ceea ce înseamnă de două ori mai mult decât abuzul sexual în copilărie, prezentat de către femeile neprostituate. O copilărie a abuzului sexual creează un mediu care definește fetele și tinerele femei ca prostituate și sclave – un auto-concept de care multe femei nu scapă niciodată. „Prostituatele trăiesc o distrugere sistematică a personalității sexuale”, spune Farley. (5)

„Vârsta medie de intrare în prostituție este de 13-14 ani. Dar aceste cifre se schimbă în timp, ele tind să se micșoreze.” (7)

Din cele de mai sus rezultă că alegerea meseriei de prostituată nu este efectiv o alegere, ci mai mult o determinare psihosocială sau familiară, produsul unei agresiuni pe care fata care ajunge să se prostitueze o suferă fizic și sufletește înainte de a intra în prostituție. Studiile arată că deși în trecut nu au existat experiențe sexuale traumatizante, intrarea unei fete în industria sexului se va produce, de cele mai multe ori, prin violarea ei de una sau de mai multe persoane, fiind ținută izolată pentru o anumită perioadă de timp în condiții inumane (mizerie, întuneric, frig și foame). Metoda este tipică tehnicilor de reeducare în urma cărora este distrusă personalitatea femeii, rezistența fizică și psihică sau suportul sufletească al oricărei opoziții. Femeia devine astfel un instrument, un obiect în mâna celor care o exploatează sexual, pești sau patroni. Violurile pe care femeia le va suferi ulterior (în medie o dată pe săptămână, vezi studiul realizat în Portland Oregon) îi vor susține această stare de dezagregare sufletească de șoc sau această anulare a personalității, caracterizată de lipsa oricărei voințe. După raportul dat de *Consiliul pentru probleme legate de prostituție* (Council Prostitution Alternatives), femeile prostituate au fost violate aproximativ o dată pe săptămână. Odată intrată în prostituție, femeia va suferi aproape continuu o experiență traumatizantă care conduce la dezechilibrul sau boala datorată stresului post traumatic (P.D.S.T.).

Boala – dezechilibru datorat stresului posttraumatic - este echivalentul modern al șocului din bombardamente sau al epuizării de după luptă. Aceasta lasă în urmă supraviețuitori copleșiți emoțional de ideea pericolului fizic și torturați de coșmaruri și flash-uri recurente, uneori putând dura zeci de ani.

Pentru a efectua acest studiu prezentat la întâlnirea anuală a Asociației Psihologilor Americani de la San Francisco, cercetătorii au intervievat aproximativ 500 de prostituate din toată lumea și au constatat că 2/3 sufereau de dezechilibre datorate stresului posttraumatic, spre deosebire de populația generală, din care sunt afectați mai puțin de 5%.

Studii efectuate asupra veteranilor din Războiul din Vietnam au evidențiat că această boală poate fi diagnosticată la 20-30% dintre ei, ceea ce reprezintă aproximativ jumătate din cei ce prezintă probleme psihice de lungă durată.

„De fapt, trebuie să vedem în prostituție un agent stresor traumatic”, a afirmat dr. Melissa Farley – psiholog și cercetător la KPMC din San Francisco, ce a condus studiul împreună cu colegi din Africa și din Turcia.

Utilizând o scală (folosită de cei care cercetează impactul stresului posttraumatic asupra militarilor) pentru a determina severitatea traumelor, echipa dr. Farley a descoperit că prostituatele au înregistrat o formă ceva mai severă de boală decât chiar veteranii din Vietnam, care erau în tratament.

Frecvența dezechilibrului provocat de stresul posttraumatic în rândul prostituatelor s-a dovedit a nu fi relaționată cu naționalitatea sau cu locul de lucru. Era la fel de comun atât în Istanbul, cât și în San Francisco, atât printre bărbații și femeile ce lucrau în 3 bordeluri pretențioase din Johannesburg.

În contrast cu „romantica” viziune a prostituției oferită de Hollywood, „prostituția nu înseamnă doar alegerea unei meserii”, a spus dr. Farley. Mai mult de 90% dintre prostituții care au participat la acest studiu au afirmat că ar dori să „evadeze” din acest mod de viață. (5)

leșirea din prostituție

Acest stress datorat violenței, umilinței, șocurilor psihice la care sunt supuse femeile de pești sau clienți va distruge complet voința femeii, resursele fizice și psihice, făcându-o incapabilă să se mai lupte pentru a-și revendica vreun drept ca ființă umană, a se elibera din

prostituție. Experiența este atât de traumatizantă că femeii nu-i mai rămâne ca orizont existențial decât să-și cedeze trupul spre exploatare.

Cităm același studiu „*Prostitution in Five Countries: Violence and Post-Traumatic Stress Disorder*”, realizat de Melissa Farley, Isin Baral, Merab Kiremire și Ufuk Sezgin, în 5 țări ale lumii, în 1996. Au fost chestionate 475 de persoane implicate în prostituție.

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBAREA “CE NECESITĂȚI AVEȚI?”

ȚARA/ ÎNTREBAREA	AFRICA DE SUD	THAILAN DA	TURCIA	USA	ZAMBIA
Părăsirea prostituției	89% (61)	94% (103)	90% (45)	88% (114)	99% (116)
Casă ori loc sigur	72% (49)	60% (66)	60% (30)	78% (101)	94% (110)
Școlarizare pentru meserie	75% (51)	57% (63)	46% (23)	73% (95)	97% (114)
Tratament pentru alcool/droguri	46% (31)	32% (35)	6% (30)	67% (87)	37% (43)
Îngrijirea sănătății	69% (47)	43% (47)	38% (19)	58% (75)	88% (103)
Ajutor independent (individual)	58% (39)	49% (54)	24% (12)	50% (65)	63% (74)
Sfătuire personală	61% (42)	68% (75)	46% (23)	48% (62)	53% (62)
Înstruire pentru autoapărare	61% (42)	60% (66)	12% (6)	49% (64)	41% (48)
Asistență legală	58% (39)	58% (64)	N/A	43% (56)	54% (63)
Legalizarea prostituției	38% (26)	28% (31)	4% (2)	44% (57)	8% (9)
Îngrijirea copiilor	48% (33)	45% (50)	20% (10)	34% (44)	87% (102)
Protecție fizică împotriva peștilor	33% (22)	21% (23)	N/A	28% (36)	41% (48)

Din acest tabel rezultă că peste 90% din persoanele chestionate doresc să părăsească prostituția, însă nu pot face lucrul acesta din următoarele motive:

- teroarea la care le supune peștele-patron în cazul în care ar fugi și care, prin intermediul lumii interlope, o poate urmări, vâna, violența grav sau chiar omorî;
- lipsa oricărui adăpost, casă ori loc sigur. Așa cum reiese din tabelul de mai sus, cel puțin 70% afirmă că au nevoie de o casă, dar aceasta nu înseamnă că restul de 30% ar avea unde să locuiască;
- lipsa școlarizării, cele mai multe femei fiind aruncate în prostituție la vârsta de 13-14 ani;
- femeile care se prostituează, chiar în situația în care li s-ar oferi un loc de muncă, au nevoie mai întâi de un tratament fizic și psihic în clinici specializate, pentru a putea fi reintegrate în viața normală;
- este vorba de tratamente de dezintoxicare, alcool, droguri (care le ajută în depășirea experiențelor traumatizante), tratarea afecțiunilor grave de care suferă: B.T.S., boli interne etc.
- greutatea reintegrării într-o viață normală, după șocurile psihice pe care le-a avut, stres posttraumatic, dar și datorită refuzului societății de a le asimila, de a le recunoaște același rang de demnitate umană, același statut social;
- lipsa unui sprijin afectiv, sfătuire personală sau asistență legală, prostituatele fiind, în general, complet singure, lipsite de cunoștințe, de oameni care să le privească altfel decât ca pe o marfă.

CONCLUZII:

Femeile intrate în prostituție sunt în majoritatea lor victimele unor abuzuri sexuale în copilărie sau mai târziu;

Sunt constrânse să se prostitueze pentru a supraviețui economic și, de multe ori, pentru a susține pe cineva din familie care îi cere sau îi impune să se prostitueze;

Adesea sunt victimele unor capcane sentimentale puse de oameni specializați în așa ceva (peștii) sau a unor asociații de multe ori cu alte scopuri afișate decât prostituția;

Sunt lipsite de casă, educație, orizont social sau familial.

Chiar dacă există femei care să spună că aleg prostituția pentru că le place să facă sex și vor să câștige bani din acest lucru, numărul lor nu este semnificativ. Ele nu și-au dat seama încă pe deplin de efectele pe care prostituția le va avea asupra sufletului și trupului lor. (7) Se poate însă ca femeile care afirmă aceasta să încerce a-și recăpăta o minimă demnitate a alegerii libere a acestei așa-zise profesii de prostituată. Este greu de acceptat pentru cineva faptul că practică cea mai degradantă „profesie” din lume sau că ocupă poziția celui mai de jos statut social care poate fi gândit. Disprețuite de societate, exploatate de patronii-pești, privite ca o marfă de clienți, bătute, chinuite peste puțină imaginabilului, aceasta este soarta pe care trebuie să o accepte. Odată intrată în sistem, femeia care se prostituează nu mai poate da înapoi, nu-și poate da demisia. Va fi aruncată însă în afara sistemului atunci când nu va mai fi bună de nimic. Prea bolnavă, uzată atât de mult biologic și psihic, prea vârstnică, femeia care se prostituează va fi oricum aproape de sfârșitul vieții sale. *Un raport făcut în Canada cu privire la prostituție și pornografie spune că, în cazul femeilor prostituate, rata mortalității este de 40 de ori mai mare decât media națională.* (7)

Proxeneții și clienții prostituatelor

Proxeneții sau patronii afacerilor cu sex, sunt personajele principale ale așa-zisei industrii a sexului. Ei sunt cei care instrumentează în societatea modernă campania de recunoaștere a prostituției ca profesie respectabilă. Ei vorbesc, prin gura ziariștilor, a unor oameni politici sau a unor mișcări feministe, despre drepturile femeilor la auto-determinare sexuală, despre eliberarea femeilor pe plan social, economic, sexual sau politic. Despre adevăratul scop al proxeneților în industria sexului vom afla mai multe dintr-un material realizat de Kelly Holsopple. (Kelly Holsopple este co-fondator al *Coaliției Metropolitane Împotriva Prostituiției*, înființată în Minneapolis (Minnesota). Studiile sale împotriva prostituției și a afacerilor bazate pe sex se bazează pe experiența și pe cunoștințele acumulate personal timp de 13 ani de practicarea prostituției, *streaptease*-ului și pornografiei, pe observațiile sale în legătură cu femeile și fetele cu care a fost asociată, pe cercetările sale originale

asupra violenței sexuale din cluburile de streap-tease și pe eforturile sale de apărare a femeilor și fetelor implicate în afaceri sexuale. Kelly Holsopple este, de asemenea, autoarea lucrării „Localurile de streap-tease după declarațiile artiștilor de streap-tease”.)

Codoș (proxenet) este orice bărbat sau femeie care influențează, determină, promovează și profită de pe urma prostituției. El se folosește de violența fizică și sexuală pentru a putea deține controlul asupra femeii respective, o vinde ca pe o marfă de larg consum, o forțează să facă sex fără voia ei și nu-i dă posibilitatea să se lase de prostituție.

Codoșii le șantajează pe femeile sau pe copiii care au căzut adesea victime unui incest, îi antrenează și îi fac dependenți din punct de vedere psihologic, emoțional, chimic și financiar.

Clienții cred că au tot dreptul să cumpere femei și copii pentru a-și satisface violentele lor nevoi sexuale. Ei se folosesc de femei și de copii ale căror vieți sunt adesea caracterizate de violență, sărăcie, lipsa unui cămin, boală, stres, dezordine, droguri sau alcool.

Femeile și copiii care fac prostituție se supun cerințelor codoșilor și clienților deoarece au nevoie de bani, mâncare, adăpost și droguri. Ei cad victime unor variate forme de prostituție. Alții se implică în prostituție dintr-o nevoie de supraviețuire.

Prostituția a fost descrisă ca o ocupație alternativă pentru femei, ca reacție la slujbele prost plătite, plictisitoare și ca o soluție privind somajul. Codoșii și clienții promovează prostituția ca pe o slujbă ca oricare alta. Un codoș sau un client îi va spune prostituției că este mai deșteaptă decât celelalte femei, că nu se vinde pe ea însăși, ci doar face un serviciu care-i poate aduce foarte mulți bani.

Dacă o femeie este nemulțumită de cariera sa și caută o profesie fascinantă cu un program flexibil, cu posibilități de câștig nelimitate și dacă dorește ca bărbații să se îndrăgostească de ea și să o adore, prostituția este soluția optimă, declară proxeneții. Dar înainte de a face această alegere femeia trebuie să știe ce perspective i se oferă. Va urma o serie întreagă de hărțuiri, exploatări, abuzuri, agresiuni fizice cu diverse obiecte. Ei o vor putea lega, constrânge în diferite moduri, o vor strânge cu funii și cu lanțuri sau o vor arde cu țigări. Ei o pot fotografia și înregistra în timp ce-și face meseria prin hoteluri, bordeluri, furgonete, băi publice, case de mâna îmâi, gări, baze militare, baruri și barăci.

Patronul are dreptul de a contabiliza câștigul. Nu se oferă beneficii. Nu se oferă despăgubiri în cazul unei boli transmisibile, sarcină, deformare, oase rupte, mutilare, dezmembrare sau moarte. (8)

Legalizarea prostituției sau Sclavagismul în epoca modernă

Atât timp cât femeile și copiii implicați în practica prostituției sunt cumpărați și vânduți, deținuți contrar dorinței lor reale și exploatați până la distrugerea lor biologică și psihologică, nu putem vorbi decât de o autentică relație de exploatare de tipul stăpân-sclav. (27). Față de sclavagismul epocii primare, care avea, în cele mai multe cazuri, reglementări privind viața de familie sau un anumit respect al vieții private, intime, a sclavilor, sclavagismul modern al femeilor cumpărate pentru prostituție constă prin excelență în exploatarea sexuală, în interdicția de a avea o viață normală, de familie. În felul acesta sclavagismul modern este mult mai josnic, dar și mai ipocrit în contextul unei societăți care vorbește de drepturi și echitabilitate, care afirmă libertatea persoanei și a opțiunilor reglementând, în același timp, exploatarea sexuală ca meserie.

Proxeneții controlează, înrobesc, violează și posedă femeile. Marea majoritate a copiilor și a femeilor în prostituție ocupă un statut de sclavi. Ei sunt cumpărați și vânduți pentru sex și violență. Cumpărarea sexului și a violenței este proprie prostituției și o caracteristică esențială a acesteia este puterea pe care bărbații o dețin asupra femeilor, materializarea acestei puteri. Delimitează o clasă de femei și de copii disponibili incestului, violului, violenței și torturii. Clientului puțin îi pasă dacă o femeie consimte să se prostitueze sau a fost constrânsă să facă acest lucru. El obține oricum ceea ce vrea. Puțin îi pasă dacă o posedă în New -York sau în Bangkok. Puțin îi pasă dacă are 12 ani sau 22. Nu are de ce să-i pese.

Aceasta este ceea ce proxeneții, clienții și chiar feminiștii vor să ne convingă să denumim sex, expresia sexualității feminine. În numele acestui sex, al sexualității feminine, clienții provoacă uneori moartea copiilor. În numele acestui sex, copiii încă imaturi sunt fotografiați

nuzi pentru a stimula apetitul sexual al bărbaților. În numele acestui sex, bărbați de 60 de ani țin pe genunchi fete de numai 14 ani. (8)

Clienții bordelurilor ajung să trateze femeile ca pe niște prostituate

Poate cel mai grav lucru în chestiunea prostituției este că, prin posedarea femeii ca prostituată, prin folosirea ei ca obiect sexual, instrument de obținere a plăcerii, se produc grave mutații în sufletul, în psihologia sau în mintea bărbaților. Aceștia prin obișnuință și asociație vor ajunge să transfere comportamentul pe care-l manifestă în raport cu prostituatele către femeie în general. **Aceasta va conduce la o mentalitate masculină dominată de ideea de posesiune, de valorizare a femeii și a raporturilor cu aceasta numai prin prisma sexului, sau oricum, lipsă de respect față de aceasta. Nu poate fi considerată o întâmplare practica relațiilor sexuale caracterizate de aberații, violență, chiar și în familie, relații pe care bărbatul ajunge să le impună femeii în numele iubirii lor.** Nu este o întâmplare că stabilitatea familiilor în societatea modernă este atât de mică (până la 70% este rata divorțialității în state ca: Franța, Germania sau Statele Unite); că femeile sunt, în general, tot mai mult nemulțumite de comportamentul bărbatului (soț sau prieten), care le privește mai ales sub aspect sexual, și care, când se plictisește sexual de ele, le neglijează sau chiar le părăsește. Prostituția ca instituție, reglementarea ei ca profesiune, înseamnă un grav atentat la demnitatea femeii, mai ales în ceea ce înseamnă raporturile ei cu bărbatul. Se validează astfel ideea că femeia este în primul rând un instrument de satisfacere a plăcerii bărbatului. Când spunem aceasta nu ne referim numai la femeia care se prostituează, ci la femeie în general.

Prin legiferarea exploatării femeii ca prostituată nu se face decât să se sugereze și să se valideze la nivelul mentalității sociale că femeia are ca funcție satisfacerea sexuală a bărbatului. Această idee-fortă, cu toate că nu este formulată, în contextul relațiilor interumane acționează în sensul creării unor atitudini anormale ale bărbatului în raport cu femeia. Femeile se vor împărți în două clase. Unele, constatând degradarea lor în raporturile cu bărbatul, se vor

segrega în asociații feministe pentru susținerea drepturilor femeii. Celelalte vor accepta acest tratament, uneori acceptând chiar practicarea unor aberații sexuale, pentru a-și putea păstra bărbatul (sexul oral este doar una dintre ele), bărbat care deja și-a schimbat mentalitatea în urma experiențelor sexuale pe care le-a avut cu prostituatele din bordeluri. Nici bărbatul nu va scăpa din această capcană a sexului liber, el devenind un adevărat handicapat, incapabil să aibă o relație sinceră, curată, nedominată de fantasme sexuale cu femeia din fața sa, colegă de serviciu, prietenă sau soție. Dacă relația sa de dragoste se va reduce la ineditul unei experiențe sexuale (de multe ori degradantă prin perversitatea ei), atunci relația sa cu femeia de care se va îndrăgosti va fi valorizată din această perspectivă. Pe termen lung, un asemenea criteriu este dizolvant pentru orice relație intimă între doi oameni care se iubesc.

Dacă există o categorie de femei „disponibile” pentru profitul și plăcerea bărbaților, acest lucru nu face ca celelalte femei să fie protejate, ferite de hărțuire, violență, viol, tortură și crimă. Și știți de ce? Pentru că bărbații le vor trata pe femei ca pe niște prostituate. Ei vor hărțui, poseda sau violenta femei pentru că pot face acest lucru. Nici o femeie sau o categorie aparte de femei nu este scutită. Nu pierdeți din vedere faptul că violența împotriva unui anumit grup încurajează violența împotriva altora.(8)

CONCLUZII:

Ținând cont de cele spuse mai sus, legiferarea prostituției nu poate însemna decât legiferarea nedreptății sociale, a violenței, a abuzului și exploatării sexuale, a încălcării demnității umane; legiferarea crimei, a uciderii sufletului și a trupului, a unor fete care nu au decât vina nedreptățirii lor de către o societate bolnavă.

Aceste fete care ajung mai târziu să fie stigmatizate ca prostituate au avut, înainte de invadarea răului în viața lor, o copilărie, gingășia unui suflet tânăr care cu bucurie și cu mirare privea lumea și viața. Au fost asemenea cu fiicele și cu surorile noastre.

Am putea oare să acceptăm ca surorile sau fiicele noastre să practice vreodată meseria de prostituată?

Dacă întrebarea ne jignește, atunci trebuie să recunoaștem că, validând prostituția ca meserie, nu facem decât un act de nedreptate, considerând femeile care practică prostituția ca ființe de rangul al doilea; fete ce aparțin unei lumi subumane, vrednice de disprețuit, de exploatat și de folosit ca o marfă sau instrument de satisfacere a plăcerii bărbaților.

Statul, ca și oamenii care validează prostituția ca meserie, nu pot fi numiți nici creștini și nici măcar produsul unei civilizații a dreptului și a echității, ci doar garanți ai ipocriziei, ai violenței, ai încălcării drepturilor celor mai elementare și a demnității umane.

Impozitul pe prostituție și costurile sociale ale acesteia

Unul din motivele legalizării prostituției este și acela al impozitelor care vor umple vistieriile statului. S-au început să se poarte în mass-media chiar și discuții privitoare la sensul pe care ar trebui să îl ia acești bani. Totul nu este decât o mare minciună, ce caracterizează de altfel întreaga campanie de susținere a legalizării prostituției.

În primul rând, este improbabil că statul va avea capacitatea de a percepe impozitele potrivit volumului activității din bordeluri. Care client, bărbat cu o anumită poziție socială, va accepta să i se taie chitanță? Sau *cum va putea fi urmărită și gestionată activitatea prostituatelor care, prin natura ei, este ascunsă și secretă*. Există oare astăzi, în România, o poliție atât de competentă și incoruptibilă încât să poată supraveghea și controla o afacere profitabilă și ilicită prin natura ei?

În al doilea rând, *statul va cheltui imense sume de bani pentru lupta împotriva infracționalității pe care o aduc bordelurile în sânul societății* (afaceri murdare, droguri, trafic de influență și femei etc.). De asemenea, statul va cheltui în plus pentru medicalizarea celor care s-au îmbolnăvit în urma proliferării bolilor sexuale și pentru resocializarea femeilor care vor părăsi sistemul prostituției.

Cine va câștiga oare banii rezultați din această adevărată industrie a sexului care se dorește astăzi legalizată în Parlamentul României? Este vorba, mai întâi, de patronii bordelurilor, peștii, și cei din așa-zisa

lume interlopă. *O altă parte a banilor, nu ne semnificativă, va ajunge în buzunarele oamenilor politici corupți, a structurilor de putere care trebuie să asigure siguranța și liniștea desfășurării activităților ilegale* (trafic de femei, consum de droguri, realizarea de materiale pornografice sau destinate șantajului etc.) ce însoțesc funcționarea bordelurilor. Atât polițiștii, medicii sau cei îndrituiți prin lege să asigure un control al funcționării bordelurilor vor avea partea lor.

Cine va pierde prin legalizarea prostituției în România?

Statul, pentru care veniturile rezultate din impozitarea prostituției vor fi depășite de cheltuielile suplimentare cu asigurarea ordinii și a sănătății publice etc.

Poporul român sau fiecare dintre noi, prin proliferarea bolilor cu transmitere sexuală, prin degradarea morală pe care o va aduce frecventarea bordelurilor, prin creșterea numărului de divorțuri datorată slăbirii relațiilor familiale, prin nesiguranța socială și creșterea infraționalității, prin sporirea numărului de femei și fete care vor eșua în prostituție, ca într-o meserie pe care statul o garantează prin legalizarea ei, prin deteriorarea statului femeii în societate; femeia va ajunge o ființă de rangul al doilea, care poate fi exploatată în anumite condiții până la inuman.

Vom pierde, de asemenea, prin dezvoltarea sex-turismului dinspre țările occidentale, căci imaginea României va fi ușor asociată prostituției, în condițiile unei oferte deosebit de atrăgătoare pentru amatorii de sex din Occident (prețuri mici, datorate sărăciei; femei frumoase și încă sănătoase pe care poporul român le va oferi spre exploatare sexuală străinilor prin legalizarea prostituției).

ATENTAT ÎMPOTRIVA FAMILIEI

Legalizarea prostituției înseamnă crearea și statuarea în societate a unei noi instituții, care prin însăși natura ei, se află în opoziție sau în conflict de interese cu aceea a familiei. Fundamentul nașterii și continuității unei vieți de familie este dragostea care se împlinește în relația trupească intimă dintre soți. În acest context fidelitatea relației trupești dintre bărbat și femeie în viața de familie reprezintă condiția fundamentală a existenței familiei. Infidelitatea bărbatului (în condițiile în care acesta apelează la serviciile bordelului) generează imediat tensiuni mari în familie provocând în multe cazuri și infidelitatea femeii. Rezultatul unui asemenea comportament al satisfacerii sexuale în afara căsătoriei reprezintă principala cauză a divorțului astăzi. O astfel de familie chiar dacă va mai rezista un timp oarecare din motive financiare sau de conveniență socială, viața ei va fi caracterizată de certuri, tensiune și chiar violență, o existență total neprielnică nașterii de copii sau educării acestora. Este cunoscut de altfel că cei mai mulți dintre adolescenții de mai târziu, care prezintă probleme comportamentale sau desocializare, provin din astfel de familii.

Cercetările arată de asemenea că relațiile sexuale din afara familiei departe de a oferi echilibrul bărbatului, îl conduc la o stare de irascibilitate, de tensiune cu propria soție. **Raportul bărbatului cu femeia prostituată tipică pentru relația stăpân-sclav, atâta timp cât bărbatul devine stăpân pentru o sumă de bani asupra trupului femeii care se prostituează (27), are urmări negative asupra mentalității bărbatului care prin asociație și obișnuință poate să-și piardă cel puțin respectul, dacă nu chiar mai mult, să aplice același tip de raport de posesiune și față de propria soție.** De asemenea, experimentele sexuale pe care le va avea bărbatul cu femeia ce se prostituează (femeie folosită numai pentru producerea plăcerii), relații perverse de multe ori, vor influența profund psihicul bărbatului care poate ajunge să ceară soției să practice același tip de relații sexuale perverse, umiltoare pentru femeie prin însăși natura lor, relații care vor deveni izvor de tensiune și chiar de despărțire.

Așa cum se arată în diverse studii (vezi materialul din această broșură, semnat de Dr. Pavel Chirilă) bărbații care frecventează bordelurile indiferent că acestea sunt legale sau ilegale, că folosesc sau nu mijloace protective, se contaminatează în timp cu diferite boli sexuale. Acestea aduse soției vor putea să provoace atât infertilitatea acesteia, cât și o situație conflictuală de criză familială sau divorț.

Pentru tineri efectele educaționale ale legiferării prostituției sunt dezastruoase. **Odată legalizate bordelurile, acestea vor deveni principalele centre de educație sexuală a tinerilor.** Ce poate învăța un tânăr de la o femeie care se prostituează, care consumă alcool sau droguri, despre unicitatea relației trupești, despre respectul, dragostea, tandrețea care ar trebui să caracterizeze relația trupească dintre soț și soție? Numai vorbim de faptul că bordelul instituționalizat, deci validat prin lege ca normalitate, va reprezenta totdeauna un "serviciu sexual" alternativ pentru relația cu propria soție.

La afirmația că legalizarea bordelurilor nu schimbă cu nimic situația privind frecvența raporturilor sexuale ale bărbaților cu prostituatele sau ponderea bărbaților care apelează la aceste servicii, ci doar îmbunătățește condițiile medicale ale desfășurării acestor relații, trebuie să precizăm următoarele: în Olanda după legalizarea bordelurilor fenomenul prostituției a luat amploare (vezi Donna M. Hughes, "Would legalization...") în sensul creșterii ponderii bărbaților care frecventează bordelurile datorită falsei imagini a siguranței medicalizării. În Franța (vezi Alain Sotto în "Psychologie" Nr. 53) unde prostituția este legalizată, un bărbat din trei a frecventat sau frecventează bordelul. În aceeași țară însă, familia trece printr-o uriașă criză caracterizată de numărul mare de divorțuri (70% din totalul familiilor care se formează) și de asemenea prin numărul mare de copii instituționalizați (unul din patru copii născuți). În prezent se poartă discuții pentru trecerea prostituției în ilegalitate, însă fenomenul a luat o asemenea amploare încât este puțin probabil ca această măsură să mai dea rezultate cel puțin pentru actuala generație.

Prin natura sa bordelul prosperă atunci când tot mai mulți bărbați din societate apelează la serviciile acestuia. Aceasta înseamnă că instituția bordelului prosperă atunci când tot mai multe familii se vor afla în criza pricinuită de infidelitatea bărbatului. În felul acesta **proliferarea industriei sexului înseamnă regresul vieții de familie în societate, sau disoluția acestei instituții a familiei care de altfel**

este considerată fundamentală pentru sănătatea biologică și psihologică a unei națiuni. Criza familiei într-o societate înseamnă copii instituționalizați, sau crescuți doar de un părinte, tineri lipsiți de căldura unui cămin, de stabilitatea unei educații sănătoase, aflați în derivă existențială (drog, alcool etc.), eșecul existențial al celor marcați de divorț etc.

Nu există valoare pozitivă în viața societății care să nu fie cultivată sau promovată de familie, în același timp se poate afirma că nu există valoare negativă antisocială pe care cultura bordelului să nu o susțină. În acest context legiferarea instituției bordelului constituie una dintre cele mai perfide și eficiente strategii pentru a submina existența unui stat, a intereselor sale fundamentale. Votarea unei asemenea legi nu poate fi văzută decât ca mărturie a degradării morale sau ca un act de înaltă ireponsabilitate politică, de corupție sau de trădare a intereselor unei națiuni.

CONCLUZII FINALE

Pretinzând că limitează fenomenul, în realitate legea proiectează un experiment ale cărui consecințe vor scăpa de sub control:

1. Consecințe morale ce privesc întreaga societate antrenate de fenomenul prostituției legalizate:

1. Proliferarea bolilor cu transmitere sexuală, în special SIDA. *Din datele de mai sus rezultă că ponderea bolnavilor de SIDA din America și Europa de Vest este de douăzeci respectiv de zece ori mai mare decât a bolnavilor de SIDA din România. Știind că prostituția constituie principalul factor de transmitere a boli SIDA, atunci cu siguranță în următorii anii cazurile de SIDA se vor înmulți. Acesta cu atât mai mult cu cât o dată cu legalizarea prostituției va crește turismul sexual în România. În acest caz, factorii de îmbolnăvire a populației cu SIDA vor crește, boala fiind importată din Occident prin turiști și transmisă populației prin prostituate.*

2. Dezvoltarea fenomenului infracționar; conform studiilor realizate în diferite zone ale lumii unde prostituția s-a legalizat, în zona în care este amplasat bordelul fenomenul infracționar va crește cu de la

20% până la 1000% (o mie!), în funcție de natura infracțiunii. Astfel, se observă creșterea incidenței abuzurilor sexuale, violuri, molestări, omucidere, insulte, amenințare fizică, spargere cu furt, hoție și furt de mașină;

3. Amplificarea traficului de femei și a turismului sexual; imaginea României va fi ușor asociată prostituției, în condițiile unei oferte deosebit de atrăgătoare pentru amatorii de sex din Occident (prețuri mici, datorate sărăciei; femei frumoase și încă sănătoase pe care poporul român le va oferi spre exploatare sexuală străinilor prin legalizarea prostituției).

4. Degradarea atitudinii bărbaților față de femei: Poate cel mai grav lucru în chestiunea prostituției este că, prin posedarea femeii ca prostituată, prin folosirea ei ca obiect sexual, instrument de obținere a plăcerii, se produc grave mutații în sufletul, în psihologia sau în mintea bărbaților. Aceștia prin obișnuință și asociație vor ajunge să transfere comportamentul pe care-l manifestă în raport cu prostituatele către femeie în general. Aceasta va conduce la o mentalitate masculină dominată de ideea de posesiune, de valorizare a femeii și a raporturilor cu aceasta numai prin prisma sexului, sau oricum, lipsă de respect față de aceasta.

5. Degradarea relațiilor din cuplu; Nu poate fi considerată o întâmplare practica relațiilor sexuale caracterizate de aberații și violență, chiar și în familie, relații pe care bărbatul ajunge să le impună femeii în numele iubirii lor. Nu este o întâmplare că stabilitatea familiilor în societatea modernă este atât de mică (până la 70% este rata divorțialității în state ca: Franța, Germania sau Statele Unite); că femeile sunt, în general, tot mai mult nemulțumite de comportamentul bărbatului (soț sau prieten), care le privește mai ales sub aspect sexual, și care, când se plectisește sexual de ele, le neglijează sau chiar le părăsește.

6. Crearea de oportunități "legale" pentru recrutarea permanentă în prostituție a noi și noi tinere.

7. Crearea de oportunități "legale" pentru noi și noi "clienți" care în condițiile prostituției ilegale nu ar recurge la servicii de acest tip. Aceștia vor deveni "clienți permanenți" ceea ce va duce la destrămarea relației lor conjugale, la separarea soților și chiar la divorț – de pe urma căruia vor avea de suferit foarte mult inclusiv copiii.

II. Consecințe care privesc persoanele care se prostituează

1. Legea pretinde că prostituția se desfășoară în "condiții igienice și discrete" – în realitate prin legea prostituției persoanele respective nu sunt protejate ci dimpotrivă le sunt refuzate cele mai elementare drepturi ale omului. Banii pe care îi câștigă nu valorează nimic câtă vreme persoanele care se prostituează sunt lipsite de dreptul de a-și proiecta o viață normală ca toți ceilalți semenii ai lor. Este o formă de discriminare și de excludere nepermisă pentru un stat democratic.

2. Legea stabilește teoretic că modul de viață pe care îl duce o angajată a unui bordel este normal, îmbrăcând în cuvinte alese faptul că aplică standarde diferite de raportare pentru persoanele care se prostituează și pe care însuși numele – prostituate – le stigmatizează și le elimină astfel din societate. În toate societățile și din totdeauna au existat prostituate, dar în toate societățile ele nu fac parte din societate ci din marginea sau subnivelele societății; chiar cei care le "folosesc" nu dau "doi bani" pe ele și le privesc cu cel mai mare dispreț, ca pe cel mai nedemn lucru din societate.

3. În formularea ipocrită din textul legii "clientul" apelează la serviciile "localurilor intime" "pentru a întreține raporturi sexuale normale". În realitate toată lumea știe că nimeni nu merge la bordel pentru a întreține relații sexuale normale. Abuzurile de tot felul, violul, violența nu doar traumatizează definitiv (reeducă) persoanele care se prostituează, dar devine o a doua lor natură, pe care o trăiesc zi de zi, iar societatea acceptă și legiferează acest "mod de viață" ca pe un mod de viață alternativ.

POATE FI DE ACORD BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ CU LEGALIZAREA PROSTITUȚIEI?

Pr. prof. dr. Nicolae D. Necula
Decanul Facultății de Teologie Ortodoxă
Universitatea din București

De curând, la una din emisiunile televizate, s-a reluat tema prostituției, insistându-se asupra necesității legalizării ei, ca fenomen existent în societatea românească și care nu mai poate fi oprit sau rezolvat decât prin instituționalizare. Ar fi fost de dorit ca la discuția televizată să fie invitat și un reprezentant al Bisericii, care a fost doar contactat printr-un telefon spre a-și spune punctul de vedere. Este regretabil că în discutarea unor teme și probleme de o așa mare importanță, glasul și autoritatea Bisericii sunt ocolite și se recurge la soluții comode și superficiale, care arată fie nepriceperea, fie lipsa de interes pentru un asemenea fenomen social sau lipsa de dragoste pentru semenii noștri.

Ceea ce a deranjat însă foarte mult a fost argumentul lipsit de temei că, dacă fenomenul prostituției există în societatea românească, el trebuie și legalizat. Se socotește că prin aceasta ar trece din clandestinitate în legalitate și ar putea fi supus controlului medical, pentru a nu contribui la proliferarea bolilor transmise pe calea contactului intim. Acesta este însă un argument ieftin, comod, lipsit de responsabilitate și cinic, dovedind neputință din partea organelor îndreptățite să reglementeze această problemă, dar și dezinteres față de semenii.

Opunându-se din capul locului legalizării și, deci, proliferării fenomenului prostituției, punctul de vedere al Bisericii privitor la acest fenomen este cel exprimat de învățătura și morala creștină ortodoxă. El se fundamentează pe faptul că *prostituția este o formă denaturată a actului intim dintre bărbat și femeie, a legăturii firești puse de Dumnezeu în prima pereche de oameni, în vederea nașterii de prunci și a perpetuării neamului omenesc*. Sfânta Scriptură ne arată că *“a făcut Dumnezeu pe om, după chipul Său, bărbat și femeie și i-a*

binecuvântat, zicând: “Creșteși și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți” (Facerea 1, 27-28). Prostituția este socotită păcat, fiind contrară poruncii lui Dumnezeu, ea neurmărind nașterea de prunci, ci numai plăcerea împreunării trupești, lipsită de dragostea și responsabilitățile vieții de familie. Aceasta aduce după sine perturbarea și întunecarea minții și încercarea de a-L înălțura pe Dumnezeu sau a-L substitui în calitatea lui de creator al omului și de făuritor al menirii Lui. De aceea, orice legătură în afara celei binecuvântate prin sfânta taină a cununiei, în vederea întemeierii unei familii și a nașterii de prunci este fărădelege, păcat și nu poate fi acceptată de Biserică.

Prostituția este așezată de învățătura creștină în rândul celor șapte păcate capitale, fiind sinonimă cu desfrânarea sau curvia, când se săvârșește de persoane sau parteneri necăsătoriți, sau cu preadesfrânarea sau preacurvia (adulterul), când actul împreunării trupești se săvârșește între parteneri care sunt căsătoriți sau când cel puțin unul dintre ei are acest statut. După cum se știe, adulterul este un act foarte grav, echivalând cu moartea morală, fiind și motiv canonic de divorț.

Din aceeași categorie de păcate fac parte concubinajul, toate formele de desfrâu și de adulter, incestul, păcatele împotriva firii (homosexualitatea și lesbianismul), perversiunile sexuale. Le-am amintit aici pentru că, în practicare prostituției, au loc aceste acte denaturate ale împreunării trupești.

Prostituția este păcat împotriva trupului pe care avem datoria să-l prețuim ca pe un templu al Duhului Sfânt și să nu-l batjocorim prin desfrâu. În această privință, Sfântul Apostol Pavel ne sfătuiește: *“Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt care este în voi, pe care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu preț! Slăviți dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu”* (I Corinteni 6, 18-19). Conform învățăturii noastre de credință, bazată pe Sfânta Scriptură, omul nu are voie să facă ceea ce vrea cu trupul său, socotindu-se stăpân pe sine, sub motivul că i-ar aparține. Această perspectivă nu este una creștină căci, așa cum ne arată Sfântul Apostol Pavel, *“noi nu suntem ai noștri, ci ai lui Dumnezeu, căci toți suntem răscumpărați de El prin sângele sau prin jertfa lui Iisus Hristos. De*

aceea, avem obligația să cinștim și să respectăm trupul nostru, împreună cu duhul, slăvind în felul acesta pe Dumnezeu, căci și trupul și duhul sunt ale lui Dumnezeu” (I Corinteni 6, 19). În alt loc, Sfântul Apostol Pavel ne spune și mai clar, avertizând pe cei care se apropie sau se împreună cu desfrânatele: “*Au nu știți că trupurile noastre sunt mădularele lui Hristos? Luând deci mădularele lui Hristos, le voi face mădularele unei desfrânate? Nicidecum*” (I Corinteni 6, 15). De aceea încheie sentențios: “*Nu vă amăgiți. Nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomiiți ... nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu*” (I Corinteni 6, 9-10). Așadar, păcatul în trup al desfrânării, pe care îl presupune așa-zisa meserie de prostituată, nu rămâne nepedepsit, dimpotrivă, închide porțile împărăției lui Dumnezeu.

Canoanele Bisericii Ortodoxe pedepsesc grav toate formele păcatului trupesc: desfrânarea, preadesfrânarea sau adulterul, incestul, concubinajul, sodomia sau homosexualitatea, lesbianismul sau perversiunile sexuale – întâlnite toate în practicarea prostituției – prescriind oprirea de la sfânta împărtășanie pe perioade mari de ani, din dorința de îndreptare a păcătosului și de întoarcere a lui pe adevăratul drum de viețuire creștină (27).

Prostituția este o formă de degradare a femeii și a demnității ei, transformând-o în obiect de satisfacere a plăcerii, plasând-o mai jos decât condiția necuvântătoarelor, ceea ce învățătura creștină nu admite, socotind femeia egală cu bărbatul înaintea lui Dumnezeu și a societății. În acest sens, sunt grăitoare cuvintele Sfântului Apostol Pavel: “*Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus*” (Galateni 3, 28). Față de această sublimă învățură, prostituția poate fi socotită cea mai grea și cea mai amară sclavie, în contextul în care proxeneții sau chiar clienții le supun pe femeile care se prostituează la tot felul de umilințe, la obligativitatea de a întreține raporturi intime cu oricine, oricând și de a accepta gama nesfârșită a perversiunilor sexuale.

Prostituția nu poate fi socotită niciodată un “drept al omului”, fiindcă este păcat, iar dreptul la fărădelege sau păcat nu poate fi recunoscut, așa cum nu pot fi recunoscute nici homosexualitatea, nici uciderea, nici furtul, nici mărturia mincinoasă, nici sinuciderea ca drepturi ale omului. Acestea totdeauna vor rămâne păcate pedepsite de

Dumnezeu și delikte pedepsite de legea civilă. Aceia care promovează prostituția ca pe un drept de a dispune liber de propriul trup, nu ar aplica niciodată acest principiu familiei sau prietenilor lor.

Suntem datori să spunem oamenilor adevărul: toate aceste păcate reprezintă o stare de anormalitate și de pervertire căreia omul îi poate cădea pradă, dar nicidecum nu putem spune că este o stare firească sau un drept al omului.

Pentru toate acestea, Biserica nu este de acord cu instituționalizarea sau legalizarea prostituției, care ar încuraja destrăbălarea și desfrâul, mai ales în rândul tinerilor, un adevărat atentat la viața de familie, fundamentul creștin al societății românești.

Nu legalizarea prostituției este soluția cea mai bună, ci stoparea ei și încercarea de recuperare a celor care au fost prinși în mrejele ei. Răul și păcatul nu pot fi legalizate niciodată. Pretextul că prin instituționalizare sau legalizare se exercită controlul medical riguros asupra prostituatelor, pentru a preveni răspândirea bolilor cu transmitere pe cale de contact intim, este fals, căci statisticile ne arată că procesul și perioadele de incubare a acestor boli scapă controlului periodic, casele de toleranță, lupanarele sau bordelurile ca și prostituatele însele rămânând focare nesfârșite de infecție. La acestea am mai adăuga și argumentul care poate arăta cinismul și meschinăria celor care pledează pentru instituționalizarea sau legalizare prostituției, și anume că vor face opere de caritate cu taxele pe desfrâu.

Oricare ar fi argumentele care pledează pentru legiferare, sunt fără temeii căci răul produs de această plagă sau ciumă este imens mai mare decât câștigul sau beneficiul.

Păcatul, fărădelegea sau nelegiuirea nu pot fi niciodată legiferate, adică îngăduite oficial, căci ele aduc îmbolnăvirea morală și fizică a membrilor societății, fiind un adevărat pericol mai ales pentru tineri. Societatea românească are nevoie de o primenire morală care nu se face prin legiferarea fărădelegilor, ci prin asanarea lor, cu tact, prudentă și autoritate. Ceea ce trebuie să cultivăm noi, la tineri mai ales, este concepția sănătoasă despre dragoste, căsătorie și familie. De educarea și formarea tinerei generații sunt răspunzători toți factorii educaționali: școala, biserica, societatea, statul în totalitatea lui.

Neputința sau nepăsarea în fața fenomenelor parazitare trebuie să ne îngrijoreze și să ne determine la acțiuni concrete împotriva prostituției, homosexualității, drogurilor, proxenetismului, tâlhăriei, furturilor, fenomenului copiilor străzii, cerșitului, care sunt pete urâte

pe obrazul unei națiuni. Nu legalizarea, ci stoparea lor și recuperarea celor căzuți în acest păienjeniș este calea de urmat. Atitudinea comodă și iresponsabilă a legiferării fărădelegii nu face decât să agraveze aceste stări de lucruri.

Educația din familie și din școală, restructurarea și îmbunătățirea emisiunilor audio și video, discuțiile deschise la care să participe reprezentanți ai tuturor instituțiilor de seamă dintr-un stat, înțelegând aici și Biserica, precum și crearea de noi locuri de muncă sunt căi și mijloace de îndreptare a fenomenelor parazitare, dăunătoare societății și de redresare morală a obștii românești.

Biserica noastră consideră că nu legalizarea, ci stoparea prostituției și recuperarea celor prinși de ea, constituie calea firească de însănătoșire morală.

SOCIOLOGIA PROSTITUȚIEI

*Prof. univ. dr. Ilie Bădescu, Universitatea din București,
Facultatea de Sociologie și Asistență Socială*

Prostituția, din punct de vedere sociologic, este un tip de comportament care se distinge de altele prin folosirea corpului în scopuri comerciale, mai precis, prin decizia zilnică a unei persoane de a-și vinde corpul, ceea ce conduce la căderea din dreptul cel mai elementar al unei persoane, acela de a dispune liber de corpul propriu. Prostituția așadar, face parte din categoria vânzării propriului trup și ca atare se află în vecinătatea imediată a sclavajului. Unii juriști au încadrat prostituția în categoria acelor fenomene pe care Convenția europeană a drepturilor omului le încadrează în ceea ce denumește "dreptul persoanei de a dispune de corpul său" (29). În realitate, prostituția suspendă acest drept al persoanei, din clipa în care aceasta a decis să-și vândă corpul, încât persoana nu mai dispune de corpul său în mod liber, din clipa în care și-a vândut corpul (sexul), ceea ce trece dreptul de folosință al propriului corp asupra unei alte persoane și anume a "cumpărătorului", adică asupra proprietarului casei de toleranță care devine astfel și patronul trupurilor celor ce s-au vândut.

Întâlnim aici același paradox ca cel pe care Tönnies l-a prezentat în cadrul relației dintre muncitor și capitalist sau patron, doar că aici în

locul vânzării forței de muncă este vândut trupul. Evidențiem și noi, după modelul lui Tönnies, cele trei momente ale unei asemenea relații:

Vânzarea trupului

Folosirea trupului

Valorificarea trupului (adică a rezultatelor dobândite prin folosirea trupului)

În aceste trei momente ale relației, posesorul trupului (adică persoana care s-a decis pentru o astfel de vânzare ce reprezintă în fapt esența prostituției) este liber doar în primul moment, adică numai atunci când cu "liberă voință" (liber arbitru) a decis să-și vândă trupul.

În momentul al doilea al relației, persoana devenită prostituată este numai cauza materială (trupească) a relației, nu și cauza ei formală, căci ea nu-și decide nici partenerii, nici chiar prețul, nici ritmul folosirii trupului, și mai presus de toate, se folosește neliber de trup, adică fără o implicare spirituală (sufletească), de vreme ce contractul o obligă să se ofere oricui i-o cere (oricărui partener). Relația este deci în afara voinței sale (morale) și în afara oricăror considerente de tip sufletesc (spiritual). Prin urmare, aici, persoana este ne-liberă. Fenomenul al treilea, acela al valorificării trupului, alienarea este totală căci persoana prostituată nu are nici un fel de control asupra valorificării morale și material-financiare a trupului (ea nu poate influența sub nici o formă acest proces.)

Prin urmare, actul prostituției nu este nici pe departe expresia liberei dispunerii de propriul corp ci mai degrabă expresia unui drept suspendat. Prostituția este tocmai suspendarea dreptului persoanei de a dispune de corpul său. Acest tip de interdicție își are prototipul în robia cea mai flagrantă pe care o societate o poate provoca ființei omenești și anume sclavia. Numai sclavul este comparabil cu persoana prostituată, căci doar acesta nu are acces la libera folosință (materială și spirituală) a corpului său. Singură relația de sclavie este aceea în care altcineva dispune de propriul tău corp, de ființa ta corporală.

O altă mare eroare este una de natură juridică.

Juriștii clasifică ofensele la adresa persoanei în două clase: *mala in se* (ceea ce este rău în sine însuși, adică în chip universal, fără particularizări de spațiu și timp) și *mala prohibita*, (acele ofense socotite ilegale pentru că legea le definește ca atare) (30). Între ofensele clasificate în această categorie specialiștii orânduiesc jocurile de noroc, intrarea pe o proprietate străină și prostituția.

Sociologia, însă, remarcă aspectul elementar, dezvăluit deja în cele de mai sus, că prostituția este o relație socială care deposedează persoana de dreptul omenesc cel mai elementar și anume acela de a dispune liber de propriul corp, or acest aspect este un "rău în sine", "mala in se". Aici procedura juridică este într-un decalaj cu efecte negative față de știința societății, adică față de înțelesul social real al fenomenului pe care îl definește, nemaivorbind de latura spirituală a fenomenului și prin aceasta creștină, prin care suntem preveniți asupra particularităților agravante ale păcatului desfrâului: "Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru e templu al Duhului Sfânt, care este în voi, pe care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu preț. Slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în Duhul vostru care sunt ale lui Dumnezeu!" (Corinteni, 6,18-20)

Mântuitorul ne învață prevenindu-ne, asupra alunecării în desfrâu prin simpla intenție: "Oricine se uită la femeie, poftind-o, a și săvârșit adulter cu ea în inima lui" (Matei 5, 28).

Prin urmare, antropologia creștină și cea paulină în special demonstrează că prostituția, ca desfrâu, golește trupul de Duhul Sfânt, căci îl preschimbă din templu al Duhului Sfânt și deci al înălțării spirituale în loc al căderii și al morții în viață fiind, adică al decesului spiritual. Aceasta este grozăvia antropologică a prostituției, că provoacă decesul spiritual al persoanei, adică pierderea calității sale de ființă spirituală, înzestrată cu liber arbitru (și deci cu autonomie morală). Întrucât suprimă în persoana umană forța spirituală făcând din ea casa desfrâului și deci o casă a morții, a sinuciderii spirituale, putem sesiza că prostituția înseamnă și o decădere din posibilitatea pe care o are omul ca făptură creată, de a se manifesta ca ființă spirituală. Acest prerogativ creațional al omului în univers (care distinge pe om de animal) este tocmai ceea ce se pierde prin actul prostituției.

Prin urmare, prostituția deposedează persoana umană și de exercițiul spiritului nu numai de dreptul de a dispune liber de corpul său. Degradarea spirituală și corporală a persoanei umane ca urmare a prostituției este atestată și de primejdiile brusc intensificate în cazul prostituatelor. În unele țări europene, 25-30 % dintre prostituate prezintă testul ELISA pozitiv și se pare că în viitor această categorie de persoane va reprezenta principala cale de transmitere a bolii (31, 32)

Prostituția este, deci, un multiplicator al riscului în societate nu numai pentru prostituate ci și pentru restul membrilor societății, căci, cum reiese din mărturiile unei prostituate (care-și spune persoană de companie) la emisiunea televizată din seara de 27 ian. 2002 de la televiziunea Antena 1, o asemenea persoană are 30 de clienți permanenți, de regulă peste 35 de ani, deci persoane căsătorite. Dacă ținem seama de riscul îmbolnăvirii cu SIDA care este de 30 de ori mai mare la o prostituată și de 70 de ori mai mare la un homosexual, comparativ cu o persoană normală (la care riscul infestării cu HIV este de 1,08%), putem realiza gradul de amenințare socială pe care-l aduce prostituția asupra familiei și a societății.

Dacă admitem acești parametri dezvăluiți de statistica îmbolnăvirilor de SIDA și de mărturiile prostituatelor de lux cu privire la numărul de clienți permanenți (am exclus deci partenerii ocazionali care se adaugă la acest număr), putem spune că o persoană care oferă companie aduce un grad de risc asupra altor încă 60 de persoane. Prin urmare, ea trece asupra acestor persoane riscul sporit de 30 de ori al îmbolnăvirii cu SIDA. Deci, fiecare persoană prostituată trece acest coeficient de risc asupra celor încă 60 de persoane (soți și soții), dintre care câte 30 (respectiv soțiile) fără de cea mai mică urmă de consimțire. Prin urmare prostituția atestă o neașteptată agravare a chestiunii morale și juridice într-o societate, căci acordă dreptul privilegiat unei categorii de persoane de a provoca răul cel mai mare (condamnarea la moarte) unui număr foarte mare de ființe nevinovate, cu desăvârșire inocente (din categoria cea mai sfântă a semenilor noștri, mamele copiilor noștri, ca soții ale noastre).

Legiferarea prostituției cu acest deznodământ de a cea un "drept" și o "libertate" de exterminare în cuprinsul societății care, incredibil!, este înșelată, mințită de legiuitor care-i prezintă această legiferare ca o dovadă a libertății și a civilizației. În realitate, cum sesizăm, legiferarea prostituției face parte dintre pârgurile semibarbariei, adică a decăderii unei societăți pe scara umană de pe treapta civilizației, nicidecum așa cum în chip sofistic și necinstit ne-o spun avocații ei (stranie decadentă a acestei corporații a legiștilor în epoca modernă), nici expresia libertății, nici a civilizației.

Prostituția nu numai că nu reduce riscul îmbolnăvirii de SIDA (și alte boli), cum s-a spus, ci, dimpotrivă îl sporește de 30 de ori asupra persoanei care oferă aceste servicii și prin aceasta este trecută asupra

altor 60 de persoane, dintre care, câte 30 fără a fi fost măcar consultate ori prevenite în vreun fel.

Prostituția se dovedește, iată, a fi un adevărat flagel. Întrebați cele câte 30 de soții și mame târâte în chip barbar sub securea acestui risc teribil de a fi ucise pentru libertatea de o clipă a măriei sale masculul (ce iresponsabilitate îmbracă libertatea la bărbatul modern!) dacă sunt de acord cu legiferarea prostituției, înainte de a trece această tragică și absurdă lege a nimicirii soțiilor noastre și mame ale copiilor noștri prin Parlament.

Ca profesor, ca membru al comunității sociologice și al Comisiei de Bioetică a Patriarhiei Ortodoxe Române, sunt dator să dezvălui această adevărată față a chestiunii. Măcar atât să facem – cu gestul de acum 2000 de ani al procuratorului Ponțiu Pilat – să ne spălăm pe mâini.

Doamne, iartă și ocrotește neamul nostru românesc de toate ispitele și patimile care tulbură viața noastră.

P.S. În SUA, prostituția este interzisă în marea majoritate a statelor americane, cu excepția a două sau trei dintre ele, care exceptează de la interdicție orașele care-și fac din industria plăcerilor una dintre sursele axiale de venituri. Dar ca să ne imaginăm că în România impozitele pe plăcerile mijlocite de actul prostituției ar aduce venituri statului este fie comic, fie ticălos. Orice calcul de rentabilitate pune în cumpănă câștigurile cu costurile. Ori dacă se face un calcul de risc se va dovedi ușor că prostituția costă o societate cu mult disproporționat mai mult decât ar fi câștigurile, îndoelnice și acestea. În realitate, cei ce câștigă sunt patronii caselor de toleranță și deci ai trupurilor fiicelor și surorilor noastre împinse la disperarea tragice și inconștientei decizii de a-și vinde trupul pentru a supraviețui, de fapt a muri în viață fiind.

Ceea ce dobândesc nefericitele surori ale noastre este doar iluzia vieții fiindcă actul prostituției aduce asupra-le riscul decesului spiritual și deopotrivă păcatul teribil al omuciderii semenilor lor, căci cele 30 de soții aduse în pragul riscului trec toate în răspunderea directă a fiecărei prostituate în parte care sărmanele, vor pleca din lume luând fără știe măcar asupra lor acest păcat greu al omuciderii.

Bibliografie

1. Studii disponibile prin "Women's Network" aparținând Red River Valley
2. "Data Processing Unit"
3. "Schimbări în societățile postcomuniste aflate în perioada de tranziție"- Donna M. Hughes-1998
4. "Would Legalizing Prostitution Curb the Trafficking of Women? No: Legalization Would Legitimize Abuse"-Donna M. Hughes-1998
"Prostitution in Five Countries: Violence and Post Traumatic Stress Disorder" studiu de Melissa Farley, Isin Baral, Merab Kiremire and Ufuk Sezgin-1996
5. "Efectele prostituției asupra sănătății" - studiu de Janice G Raymond, director executiv al Coaliției Împotriva Traficului cu Femei
6. "The Effects of Prostitution"-Katherine M. DePasquale
7. Pimps, Tricks and Feminists "Beyond the Sex Wars: Feminism, Sexuality and Power in a Commodity Culture", Kelly Holsoppl, 1998
8. "Many Prostitutes Suffer Combat Disorder", Study Finds in New York Times, 18 august 1998.
9. Raport al Consiliului pentru probleme legate de prostituție (Concil Prostitution Alternatives).
10. Cecilie Hoigrad and Liv Finstad, "Backstreets: Prostitution, Money and Love", 1992, translated by Katherine Hanson, Nancy Sipe and Barbara Wilson; first published as Bakgater în Norway, 1986, Pennsylvania State University Press: University Park, Pennsylvania (taken from "Prostitution: Fact Sheet on Human Rights Violation," 1996, Melissa Farley, Ph.D., available from melifarley@aol.com).
11. Andrea Dworkin, "Prostitution and Male Supremacy în Life and Death," 1997, New York: Free Press.
12. Bruce Chambers, Chief of Police în Thunder Bay, Ontario, în a radio interview with Cathy Alex, CBC-CBQ Radio, July 7, 1996; transcribed by Lynne Moss-Sharman, The Stone Angels, Thunder Bay, Ontario.
13. "Prostitution: Fact Sheet on Human Rights Violation," 1996, Melissa Farley, Ph.D., available from melifarley@aol.com.
14. Catharine A. MacKinnon, "Liberalism and the Death of Feminism," în Dorchon Leidholdt and Janice Raymond, Eds., The Sexual Liberals and the Attack on Feminism, 1990, Teachers College Press, New York (Taken from "Prostitution: Fact Sheet on Human Rights Violation," 1996, Melissa Farley, Ph.D., available from melifarley@aol.com).
15. Susan Kay Hunter, "Prostitution is Cruelty and Abuse to Women and Children," Michigan Journal of Gender and Law, 1994 (taken from "Prostitution, Violence and Posttraumatic Stress Disorder," Melissa Farley and Norma Hotaling, Box 16254, Ssan Francisco, California, 94116).
16. Margaret A. Baldwin, "Split at the Rott: Prostitution and Feminist Discourses of Law Reform," Yale Journal of Law and Feminism, 1993 (taken from "Prostitution, Violence, and Posttraumatic Stress Disorder," Melisa Farley and Norma Hotaling).

17. Kurt J. Isselbacher, Eugene Braunwald, Jean D. Wilson, Joseph B. Martin, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper, *Harrison: Principiile medicinei interne*, pag 592-602, 716-723, 1743, 1741, 1743, 1746, Editura Teora, 1999, vol 1, vol 2.
18. Ioan Nedelcu, *HIV. AIDS. SIDA* -cap3.1. Perioada de incubajie în boala HIV, pag 25-26 Editura Militară, București, 1991.
19. Alfred S. Evans, Richard A. Kaslow, *Viral Infections of Humans - epidemiology and control*, cap 24 retroviruses-HIV, pag 723-735, cap 33 human papillomviruses pag. 999, Editura Plenum Medical Book Company, New York and London.
20. King K. Holmes, P.Frederick Sparling, Per. Anders Mardh, Paul J. Wiesner, Willand Cates, Stanley M. Lemon, Walter E. Stamm, *Sexually transmitted diseases* Second Edition.
21. M Rosenheim, A Itóva- Nyaporo, *Sida infection a VIH - aspects en zone tropicale*, Editura Ellipses, 32 rue Bague 75015 Paris Sursa: Universités Francophones, pag 48-98.
22. K. Ishi, F. Suzuki, A. Saito, T. Kuboua, Department of Clinical Pathology, Juntendo University Urayasu Hospital, Chiba, Urayasu City, Japan, *Prevalance of human papillomavirus infection and its correlation with cervical lesions in commercial-sex workers in Japan*, Sursa: Journal of Obstetrics & Gynecology Research. 26(4):253-7, august 2000.
23. JM. Beaten, BA. Richardson, Jr. HL. Martin, PM. Nyange, L. Lavreys, EN. Ngugi, K. Mandaliya, JO. Ndinya-Achola, JJ. Bwayo, JK. Kreiss, Departments of Epidemiology, Biostatistics, and Medicine, University of Washington, Seattle, Washington, USA, jbaeten@u. washington.edu, *Trends in HIV-1 incidence in a cohort of prostitutes in Kenya: implications for HIV-1 vaccine efficacy trials*, Jurnal of Acquired Immune Deficiency Syndromes. 24 (5):458- 64, 2000 Aug 15.
24. SN. Tabrizi, S. Skov, V. Chandeying, J. Norpech, SM. Garland, Departament of Microbiology and Infections Diseases, Women's and Children's sHealth Network, Victoria, Australia. sepehrt@ozonline.com.au *Prevalence of sexually transmitted infections among clients of female commercial sex workers in Thailand*, Sexually Transmitted Diseases. 27(6):358-62, 2000 Jul.
25. J.Vioque, I Aguado-Hernandez, E. Garcia Fernandez, M. garcia de la Hera, C. Alvarez-Dardet, Departamento Salud Publica, Universidad Miguel Hernandez, Alicante, Spania, *Prospective cohort study of famale sex workers and risk of HIV infection in Alicante, Spania* (1986-96), Sexually Transmitted Infections. 74(4):284-8 august 1998.
26. Alain Sotto, "Psychologie" Nr. 53
27. Pr. prof. Nicolae D. Necula, *Care este sensul cuvintelor "desfrânare" și "prea desfrânare" și ce consecințe pastorale decurg de aici?*, în „Tradiție și înnoire în slujirea liturgică”, vol. I, Galați, 1996, p. 338-342
28. Gh. Scripcaru, s.a., p107.
29. R.M. Bahm și K.N.Haley, p 32.
30. Dr. George Stan, *Teologie și Bioetică*, Ed. Biserica Ortodoxă, 2001, p.42
31. Dr. G. Bucur, *SIDA și prevenirea ei*, Buc.1991, p.15